

மாரபு

MARAPU

BOONDI
Kasien Büro
Große Heilmstr. 58
4600 Dortmund 1

வைகாசி 1991 MAY

HINDUSTAN IMPORTS

ANNOUNCING A SPECIAL OFFER

During the months of May & June, if you purchase goods worth \$100 or more during a single visit we will give you one bag of 10Kg Mahatma rice FREE

Importers of specialised food items from
INDIA, PAKISTAN, SRI LANKA & FIJI

We sell direct to public

Sole Agents in Australia for

Ruchi Brand Pickles

Larich Brand Products

- * Largest shop in Melbourne
- * Complete range of products
- * Easy parking

Trading Hours

Monday to Thursday..... 8.00 am – 6.00 pm
Friday.....8.00 am – 7.00 pm
Saturday.....8.00 am – 5.30 pm
Sunday & Public Holidays...10.00 am – 5.00 pm

Hindustan Imports, 48 Dingley Avenue, Dandenong, Vic 3175
PHONE 794 6640

உள்ளே...

செய்தியும்...	நித்யன்	6
எதிர்காலம்...	மாவை நித்தியானந்தன்	10
கூட்டத்தில்...	சதீஸ்	12
கைலாசபதி	வெ.முருகபூபதி	15
மெல்பன் காற்று	வாயுபகவான்	17
வானொலி வடிவம்	எஸ்.வாசுதேவன்	22
அம்மவின் கடிதம்	யோகன்	25
மண்ணை அளைந்தோம்	எஸ்.பொன்னுத்துரை	30
விமர்சனம்.	க.சிரீபாவன்	37

ஆசிரியர் : விமல் அரவிந்தன்

அட்டைப்படம் : #ழத் தமிழ் அகதிகள்
(அகதிகள் வாரம் ஆடி 17 - 23)

வாசகர்களிடமிருந்து தரமான ஆக்கங்களை மரபு வரவேற்கிறது. அத்துடன் உங்கள் மனதில் எழும் எண்ணங்களை ஏனைய வாசகர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ளுவதற்கு 'ஆசிரியருக்கு கடிதங்கள்' என்ற பகுதியையும் பயன்படுத்தலாம். எழுதுவன யாவும் சுருக்கமாக அமைதல் விரும்பத்தக்கது.

சந்தா விபரம்.

அவுஸ்திரேலியா - \$12.00   நியூசிலாந்து - \$20.00
பப்புவா நியூ கினி - \$20.00   பீஜி தீவுகள் - \$20.00
இலங்கை, இந்தியா - \$5.00(தபாற்செலவு மட்டும்)
ஏனைய நாடுகள் - \$30.00
(அவுஸ்திரேலிய டாலர்கள்)

வருடத்துக்கு ஆறு இதழ்கள்.

Abirame Publications, P.O. Box 232, Wantirna South, Victoria 3152, Australia.

Please make your Cheque/Postal Order payable to 'Abirame Publications'.

MARAPU is published by Vimal Aravinthan on behalf of ABIRAME PUBLICATIONS, P.O.Box 232, Wantirna South, Victoria 3152, Australia. The opinions expressed in Marapu, are those of the authors and do not necessarily represent those of the Editor or of the Publisher. Printed at LA-SHA Prints, 3 Viola Court, Mill Park, Victoria 3082, Australia.

சுழலும் சக்கரத்தின் சுழலாத புள்ளியே மரபு.

சுவடி 1

ஏடு 5

உலகெங்கும் தமிழ் முழக்கம்

பலவித காரணங்களுக்காக, இலங்கைத் தமிழர்கள் தமது நாட்டை விட்டு வெளியேறி உலகமெங்கும் பரந்து வாழ்கிறார்கள். அவர்களில் புதிய வாழ்க்கைச் சூழலை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாதவர்களும், வாழ்ந்துதான் தீரவேண்டும் என்ற நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளனர்.

உலகின் எந்த மூலையில் வாழ்ந்தாலும், தமிழர்கள் தமது கலை, கலாசாரத்தில் அக்கறையுடன் ஈடுபடுகிறார்கள். அதை வளர்க்கும் நடவடிக்கைகளிலும் ஈடுபடுகிறார்கள். இதன் ஒரு வெளிப்பாடாகவே தமிழ்ச் சஞ்சிகைகளைக் காண்கிறோம்.

இன்று வெளிநாடுகளில் இருந்து நாற்பதுக்கு மேற்பட்ட தமிழ்ச் சஞ்சிகைகள் / பத்திரிகைகள் வெளிவருகின்றன. இந்த எண்ணிக்கை பலருக்கு வியப்பை அளிக்கலாம். இலங்கையிலோ தமிழ்நாட்டிலோ இவ்வளவு பத்திரிகைகள் வெளிவருவதில்லை. எதற்காக வெளிநாடுகளில் இத்தனை பத்திரிகைகள்? இவற்றால் யாருக்கு என்ன பலன்?... போன்ற கேள்விகளுக்கு விடைகாண முயலும் போது, புலம் பெயர்ந்த மக்கள் நலனுக்கு இந்தப் பத்திரிகைகள் ஆற்றிவரும் பங்களிப்பினை உணர்ந்து கொள்ள முடிகிறது.

கலாசாரத் தொடர்பு: வெளிநாடுகளுக்கு வந்ததால் முற்றிலும் வேறுபட்ட ஒரு கலாசாரச் சூழலுக்குள் நாம் துழைந்துள்ளோம். இதனால் பல பிரச்சினைகள் எம்மை எதிர்நோக்குகின்றன. நாம் நேசிக்கும் எமது கலாசாரத்திலிருந்து அன்னியப்படவோ, ஒதுங்கவோ நாம் விரும்பவில்லை. இந்த வகையில், எமக்கிடையிலான ஒரு சிறந்த கலாசாரத் தொடர்பு சாதனமாக இந்தச் சஞ்சிகைகள் விளங்கி வருகின்றன.

கருத்துப் பரிவர்த்தனை : எந்த ஒரு சமூகத்தின் வளர்ச்சிக்கும் கருத்துப் பரிவர்த்தனை அத்தியாவசியமான ஒன்றாகும். ஒரு விடயத்தைப் பற்றிய பலரது, பல கோணங்களிலான அபிப்பிராயங்கள் நம்முள்ளே வைக்கப் படுவது எல்லா விதத்திலும் நன்மையானதே. அப்பொழுதுதான் நமது கருத்தில் மட்டுமல்லவாது, மற்றவர்களினது கருத்துக்களிலுமுள்ள பலம், பலவினங்களை அறிய முடியும். இது நல்ல சிந்தனை வளர்ச்சிக்கு வழிவகுக்கும். உலகெங்கிலுமிருந்து வெளிவரும் சிறுபத்திரிகைகள், எமது சமூகத்தில் இந்தக் கருத்துப் பரிவர்த்தனையை நடைமுறைப்படுத்தும் முயற்சியில் பெரும் வெற்றி பெற்றுள்ளன.

செய்தித் தொடர்பு : தமிழ்ச் சஞ்சிகைகளின் இன்னுமோர் பங்களிப்பு, வெவ்வேறு நாடுகளில் வாழும் மக்களிடையே ஒரு செய்தித் தொடர்பு சாதனமாய் பயன்படுதலாகும். இதன் மூலம் உலகின் பல மூலைகளிலும்

சிதறுண்டுள்ள தமிழ் மக்களைப்பற்றிய செய்திகளை (நேரம் கடந்தாவது) அறியக் கூடியதாகவுள்ளது. இதனுடன் பல சஞ்சிகைகள் நமது தாய்நாட்டுச் செய்திகளையும், அங்குள்ள எம்மவர்கள் எதிர்நோக்கும் துயரங்களையும் விரிவாக எமக்கு அறியத் தருகின்றன. இது நமது கட்டாய தேவைகளில் ஒன்று என்றே சொல்லலாம்.

இலக்கிய சேவை : தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியில், வெளிநாடுகளில் வெளிவரும் தமிழ்ச் சஞ்சிகைகளின் சேவை கணிசமானது. பலவித நடைமுறைச் சிக்கல்களுக்கிடாக வெளிவந்தபோதும், ஆக்கங்களின் தரம் பொதுவாக உயர்வாகவே உள்ளது. அதே நேரம் நம்மிடையே இருக்கும் எழுத்தாளர்கள், கலைஞர்களை இளம்கண்டு, அவர்களுக்கு இச் சஞ்சிகைகள் களம் அமைத்துக் கொடுத்து வருகின்றன.

புதிய கவிஞர்கள், சிறுகதை எழுத்தாளர்கள், ஓவியர்கள், விமர்சகர்கள் போன்றோரும் இப் பத்திரிகைகள் வாயிலாக உருவாகியுள்ளனர். சமகாலப் பின்னணிகளிலும், வெளிநாட்டுப் பின்னணிகளிலும் புதிய பரிமாணங்களுடன் ஆக்கங்கள் வெளிவருகின்றன. இந்தப் பத்திரிகைகளின் பங்கு, தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியில் முக்கியமான ஒன்றாக என்றும் கருதப்படும் என்பதில் சந்தேகமேயில்லை.

இப்படியாக இப் பத்திரிகைகளின் பயன்கள் பலதரப்பட்டவை. வெளிநாடுகளில் வாழும் தமிழரின் வாழ்க்கையில் ஒரு அவசிய தேவையாகிவிட்ட இந்த உலகம் பரந்த பத்திரிகைகள் யாவற்றுக்கும் எமது தோழமையான நல் வாழ்த்துக்கள்.

□□□□

இலவசம்!

இலங்கையிலும் இந்தியாவிலும் உள்ள உங்கள் அன்பிற்குரியவர்களுக்கு ஒரு நல்ல பரிசை அனுப்ப விரும்புகிறீர்களா?

இந்த இரு நாடுகளிலும் உள்ள எவருக்கும் 'மரபு' இதழ்களை இலவசமாக வழங்கத் தயாராக இருக்கிறோம். தபாற்செலவின் ஒரு பகுதியையும் நாமே பொறுப்பேற்போம். நீங்கள் செலுத்த வேண்டியது வருடத்துக்கு 5 டொலர்கள் மட்டுமே. அனுப்பப்படும் முதலாவது இதழுடன் உங்கள் பெயரில் ஒரு நல்வாழ்த்துக் குறிப்பும் இணைக்கப்படும்.

இரு மாதங்களுக்கொருமுறை அவர்களுக்கு நீங்கள் தொடர்ந்து அனுப்பிவரக்கூடிய ஒரு நல்ல பரிசு இதைவிட வேறென்ன இருக்க முடியும்? இன்றே விபரங்களையும், கட்டணத்தையும் அனுப்பி வைப்புகள்.

'மரபு'

கோபம் அன்பை அழிக்கிறது. செருக்கு அடக்கத்தை அழிக்கிறது. மாயை நண்பர்களை அகற்றுகிறது. பொறாமையோ அனைத்தையுமே அழித்துவிடுகிறது.

.... மகாவீரர்.

✨ வின்னி மண்டலா வழக்கு
 ✨ பங்களாதேஷ் அழிவு
 ✨ பலஸ்தீன் பேச்சுவார்த்தை

தென்னாபிரிக்கா

திருமதி வின்னி மண்டலாவுக்கு நீதிமன்றம் ஆறு வருடச் சிறைத் தண்டனையை வழங்கியுள்ளது. நான்கு இளைஞர்களைக் கடத்திச் சென்று தாக்கிய (கொலைச்) சம்பவத்தில் சம்பந்தப்பட்டமைக்காக இத் தண்டனை வழங்கப்பட்டுள்ளது.

வின்னியின் கணவரான நெல்சன் மண்டலா, கறுப்பின மக்களின் தன்னிகரற்ற தலைவர். இலட்சிய வேட்கை, அஞ்சாமை ஆகியன மட்டுமல்ல, அரசியல் விவேகமும் கொண்டவர். 27 வருடங்கள் சிறையில் அடைக்கப்பட்டு, 15 மாதங்களின் முன்புதான் அவர் விடுதலையானார். அதற்குள், அவரது மனைவிக்கு சிறைத் தண்டனை விதிக்கப்பட்டுள்ளது.

திருமதி மண்டலாவைச் சம்பந்தப்படுத்தியுள்ள கொலையானது, விடுதலை இயக்கமான ஆபிரிக்க தேசிய காங்கிரசுக்கும், திரு.மண்டலாவுக்கும் பெரும் கறையை ஏற்படுத்தியுள்ளதோடு, கறுப்பின மக்களின் போராட்டத்தையே பின்தள்ளிவிடும் அபாயத்தையும் தோற்றுவித்துள்ளது. புனிதமான இலட்சியங்களைக் கொண்ட அரசியல் இயக்கத்துக்குத் தலைமை தாங்குபவர்கள், கொலை, சித்திரவதை போன்ற குற்றச்செயல்களில் ஈடுபடுவது எவ்வளவு விபீதமானது என்பதற்கு இது நல்ல எடுத்துக்காட்டு.

தென்னாபிரிக்காவின் வெள்ளை இனவாதக் கட்சிகளும், உலகின் முதலாளித்துவ பத்திரிகைகள், தொலைக்காட்சிகளும் இந்த வழக்கை நன்கு பயன்படுத்த எல்லா முயற்சிகளையும் எடுத்ததில் வியப்பில்லை. இந்த வழக்கை இயலுமானவரை பொறுப்படுத்துவதன் மூலம் (சோஷலிசப் போக்குக் கொண்ட) ஆபிரிக்க தேசிய காங்கிரசின் மீது புழுதி வாரி எறியவும், உட்பூசல்களைக் கிளப்பிவிடவும், அரசுடனான பேச்சுவார்த்தைகளைப் பலவிளம்படுத்தவும் முயற்சி செய்யப்பட்டுள்ளது.

நெல்சன் மண்டலாவின் வலதுகரமாகத் திகழ்ந்தவரும், கறுப்பினத்தின் அன்னையென வர்ணிக்கப்பட்டவரும், ஆபிரிக்கர்களின் பேரன்புக்குப் பாத்திரமானவரும், சொந்த வாழ்க்கையில் பெரும் தியாகங்களைச் செய்தவருமான வின்னி மண்டலாவுக்கு ஏற்பட்டுள்ள நெருக்கடி வேதனைக்குரியதாகும். நீதிக்கே எதிரியான நிறுவெறித் தென்னாபிரிக்க அரசாங்கத்தின் கீழ் இயங்கும் ஒரு நீதிமன்றத்தினால் வழங்கப்பட்டுள்ள இந்த நீதி பற்றிப் பல கேள்விகளும் எழுப்பப்பட்டுள்ளன.

பங்களாதேஷ்

இயற்கைபின் சீற்றத்துக்கு அடிக்கடி முகம் கொடுத்துவந்த நாடு பங்களாதேஷ். இங்கு அண்மையில் ஏற்பட்ட சூறாவளியாலும், வெள்ளத்தாலும் வடசக் கணக்கானோர் பலியானார்கள். மிஞ்சியவர்களும் பரியாலும், நோயாலும் தினமும் ஆயிரக்கணக்கில் இறந்தார்கள்.

இந்தப் பரிதாபத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தது.

இருந்த உணவைக் கூட எடுத்துச் செல்வ ஹெலிகொப்டர்கள் இருக்கவில்லை. சில நாட்களுக்கு முன்புதான், ஈராக்கில் மனிதரைக் கொல்ல எத்தனை விமானங்கள், ஹெலிகொப்டர்கள்! எத்தனை கோடி டொலர்கள்! இங்கே மனிதரைக் காக்க இவர்கள் அவசரம் காட்டவில்லை.

ஆற அமர இருந்துவிட்டு, அமெரிக்கப் படையென்று உதவி செய்ய இப்பொழுதுதான் போய்க் குதித்துள்ளது. இது மக்களைக் காக்கவா, அல்லது நாட்டை மடக்கவா என்று கேட்டு டக்காவில் ஆர்ப்பாட்டங்கள் நடந்துள்ளன.

மத்தியகிழக்கு

வளைகுடா யுத்தத்தை அமெரிக்கா தலைமை தாங்கி நடத்தியபோது பலஸ்தீனியர்களின் பிரச்சினையும் தவிர்க்க முடியாதபடி முன்னணிக்கு வந்தது. பலஸ்தீனியர்களுக்கு இழைக்கப்படும் கொடுமைகளைக் 'கண்டும் காணாத' போக்கைக் கடைப்பிடித்துவந்த அமெரிக்காவின் 'உள்ளன்பு' எப்பொழுதும் இஸ்ரவேலின் பக்கமே இருந்தமை உலகறிந்தது. ஆனால் வளைகுடா யுத்தத்தின்போது, பலஸ்தீனியர்களுக்கும் நீதி கேட்டு ஒங்கி ஒலித்த கோரிக்கைக்கு முகம் கொடுக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் காரணமாக சில வாக்குறுதிகள் அளிக்கப்பட்டன.

வளைகுடா யுத்தம் முடிந்து மாதங்கள் உருண்டோடிவிட்டன. இனி வருடங்களும் ஆகிவிடும். இதுவரை நடந்ததோ அமெரிக்க ராஜாங்கச் செயலாளர் ஜேம்ஸ் பேக்கர் விமானப் பயணங்கள் செய்ததுதான். அபகரிக்கப்பட்ட பலஸ்தீனியர் மண்ணில் நன்கு வேருன்றும் நடவடிக்கைகளை இஸ்ரவேல் தொடர்கிறது. இந்தப் பிரச்சினையை எப்படித் தீர்க்கவேண்டுமென்று ஐ.நா. சபையில் (அமெரிக்க 'வீற்றோ'க்களுக்கு மத்தியிலும்) தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றி எத்தனையோ வருடங்களாகி விட்டன. இதில் ஒரு அவசரமும் இல்லை.

வளைகுடா யுத்த நினைவுகள் உலக மக்களின் மனங்களில் மங்கும்வரை இந்தப் பேச்சுவார்த்தை நாடகமும் இழுபடலாம். இந்த இழுபறி மூலம், இஸ்ரவேலின் சண்டித்தனத்துக்கு நிறைய விட்டுக்கொடுக்க வேண்டிய சூழ்நிலைகள் உருவாகலாம்

- நிதியன் □

- வழுக்கறிஞர் : 'எனது கட்சிக்காரர் என்ன செய்துகொண்டிருந்தார் எனக் கூறமுடியுமா?'
- பொலீஸ்காரன் : 'டாக்ஸி டிரைவருடன் விவாதித்துக் கொண்டிருந்தார்'.
- வழுக்கறிஞர் : 'இதை வைத்துக்கொண்டு எனது கட்சிக்காரர் குடித்திருந்ததாக எப்படிக் குற்றம் சுமத்துவீர்?'
- பொலீஸ்காரன் : 'இவர் இருந்த டாக்ஸிக்குள் டிரைவரே இருக்கவில்லையே'.

இந்தியாவிலிருந்து இறக்குமதியாகும் எந்தக் குப்பையும் நிவாரண நிதி என்று வில்லங்கத்துக்குத் திணிக்கப்படாமலேயே அதிக விலையில் அனுமதிச்சீட்டுகள் ஆகா ஒகோ என்று விற்பனையாகிவிடுகின்றன. உள்ளூராரின் நிகழ்ச்சிகள் எல்லாம் அகதிகள், அல்லலப்படுபவர்கள் தயவிலேயே மண்டபத்தை நிரப்பமுடியும் என்ற நினைப்பு பலவீனம் இருக்கின்றது போல் தெரிகின்றது. ஆனால் ஸ்ரத்வீல்ட் நகர மண்டபத்தில் அண்மையில் நடந்த நடன நிகழ்ச்சி இதைப் பொய்ப்பித்து விட்டது. நடன ஆசிரியை ஜெயலக்ஷ்மி கந்தையாவின் மாணவிகளின் இந்த மேடையேற்றத்துக்கு மூன்று டொலர்கள்தான் அனுமதிச்சீட்டு. பிந்தியவர்களுக்கு அனுமதிச்சீட்டு கிடைக்கவில்லை என்பது சிட்டுநிக் தமியின் கலைத்தாகத்துக்கு கட்டியம் கூறுகிறது.

கலாசார நிகழ்ச்சிகள் இல்லாது வரண்டுபோய் இருக்கும் ஈழத்தமியின் தாகத்தைத் தீர்க்க கலை உள்ளம் கொண்டவர்களின் முயற்சிகள் தரத்தில் சிறந்ததாக மட்டுமல்லாமல் கையிற்கடக்கமாகவும் இருக்கவேண்டும் என்பதை கவனத்திற் கொள்ளவேண்டும். ஒருவருக்கு 12 அல்லது 15 டொலர்கள் என்பது சிறிய குடும்பங்களையே திகைக்க வைக்கிறது. அகதி நிதி என்பதால் ஒரு ரிக்கெற்றை எடுத்து தொண்டு செய்துவிட்டு நிகழ்ச்சிகளுக்குப் போகாமல் விடுகிறார்கள்.

□

சிட்டுநிக் தமியின் குழலில் இப்போது ஒரு காற்று பலமாக வீசுகிறது. அங்கிங்கெனாதபடி எங்கும் பரவி வியாபிக்கின்றது. வேறொன்றும்மல்ல. பிள்ளைகளுக்குத் தமியிழ் படிப்பித்தல்தான். தமியர்கள் செறிந்த ஹோம்புஸ் இல் தொடங்கிய கல்விநிலையத்திற்கு இன்று மூன்று கிளைகள் வென்றவேதவில், பிளம்ரன், ஏஸ்ட்லூட் பகுதிகளில் உருவாகியுள்ளன.

பிள்ளைகளுக்குத் தமியில் எழுத வாசிக்கப் பழக்குகின்றார்கள். நன்கு திட்டமிட்ட பாடத்திட்டங்களின் அடிப்படையில் போதிக்கப்படுகின்றன. திருக்குறள், ஆத்திசூடி போன்ற தமியிழ் இலக்கியங்களில் மனனப் போட்டிகளும் நடக்கின்றன. நல்ல விசயத்தான். வருடக்கணக்காக இங்கு கல்வி பயிலும், மனனப்போட்டிகளில் பரிசில்கள் பெற்ற மாணவன் ஒருவரின் தந்தையுடன் தொடர்புகொள்ள ரெலிபோன் எடுத்தேன்

'ஹலோ' மகன்தான் எடுத்தார்.

'அப்பா இருக்கிறாரோ?'

'நோ'.

'எப்ப வருவார்?'

'ஐ டோன்ட் நோ'.

அதற்குமேல் விசாரிக்க விருப்பமில்லாமல் வைத்துவிட்டேன். தமியில் கதைக்கும் பெரியவர்களுடன் தமியில் பதில் சொல்லும் இவரிலும் சிறுவயதுப் பிள்ளைகள் பலரைப் பார்த்துள்ளேன். அவர்கள் தமியிழ் எழுத வாசிக்க தெரியாதவர்கள். சிலர் அங்கிய நாடுகளில் பிறந்து வளர்ந்தவர்கள். இப்படி நிலமை இருக்க இது எனக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. தமியில் 'இல்லை' என்றே சொல்லத் தெரியாத பிள்ளை இலக்கியத்தை மனனம் செய்து உள்ள புண்ணியம். ஏதோ தமியில் கேட்டது விளங்கியதே பெரும் பாக்கியம்.

□

அண்மையில் ஹோம்புஸ் இலுள்ள தமிழ் கடையில் இருந்த துண்டுப்பிரசுரம் ஒன்று என்னைக் கவர்ந்தது. **Sinhalese Cultural Forum of NSW** இனால் வழங்கப்பட இருக்கும் நந்தாமாலினியின் இசை நிகழ்ச்சி மே 25 மாலை 7 மணிக்கு பரமற்றா நிவசைட்டியேட்டரில் என்று இருந்தது.

நந்தாமாலினி இலங்கையில் தலை சிறந்த பாடகர்களில் முதல்வர். 'அம்மா, அம்மா' என்ற முதல் சினிமாப் பாடல் மூலமே சிங்கள இசை ரசிகர்களின் அபிமானத்திற்கு உரியவரானார். இவரது இசைப்புலமை மட்டும் இதை எழுத காரணமாகவில்லை. ஒரு தலைசிறந்த பாடகி தனது இசையை மானுடத்தின் குறிப்பாக பெண்களின் விடுதலைக்கு ஒரு வலிமைமிக்க போராட்டக் கருவியாக பயன்படுத்துவது எமது காலகட்டத்தில் வேறு எங்கும் காண முடியாது.

தாதிமார்களின் போராட்டத்தில் அவர்களுக்காக இசை நிகழ்ச்சி நடாத்தி அரசின் வெறுப்பைச் சம்பாதித்தவர். இதனால் இவரின் பாடல்கள் வானொலியாலும், ரூபவாணியாலும் பகிஸ்கரிக்கப்பட்டன. சமூக அரசியல் உழைப்புகளை அம்பலப்படுத்தும் இவர் பாடல்களின் கருத்தை ஏற்காத சிங்களவர் கூட இவரின் இசைக்கு அடிமையாகி இருந்தனர். சாஸ்திரிய சங்கீதத்தை ஜனரஞ்சகமாக்கியவர். இலங்கை அரசின் மேதின கொண்டாட்டத்தில் பாடமறுத்த ஒரேயொரு சிங்களப் பாடகர். இவரை வளைக்கவும் முடியாமல் அழிக்கவும் முடியாமல் அரசு இன்றும் திண்டாடுகிறது.

அரைத்த மாவையே அரைத்துக் கொண்டிருக்கும் எமது சங்கீதக்காரர்கள் இவரிலிருந்து அறியவேண்டியவை சிலவாவது உண்டு.

***

சிறுகதைத் தொகுதிகள்...

அண்மையில் அஸ்திரேலியாவில் வெளிவந்த தொகுதிகளைப் பெற விரும்புவோர் திரு. (03)-388-1083 என்ற தொலைபேசி தொடர்புகொள்ளவும். அன்பளிப்பு \$5.00

இச் சிறுகதைத் தொகுதியை இலக்கத்தில்

எதிர்காலம், எமது பிள்ளைகள், நாங்கள்

— மாவை நித்தியாணந்தன்

'எங்கள் பிற்காலம் எப்படியிருக்கும்? எமது பிள்ளைகளின் எதிர்காலம் எப்படியிருக்கும்?' புலம் பெயர்ந்து வந்த எல்லோர் மனங்களிலும் இந்தக் கேள்விகள்.

பலரிடம் பேசிப் பார்த்தேன். பலவிதமான பதில்கள். பலவிதமான சிந்தனையோட்டங்கள். இன்னும் சில வருடங்களில் திரும்பிப் போய்விடப் போவதாகவும் சிலர் சொன்னார்கள். இது நடக்காத விஷயமென்றார் ஒரு நண்பர்.

பிறந்து வளர்ந்த மண்ணிலிருந்து வேருடன் பிடுங்கப்பட்டு இங்கே நடப்பட்ட மனிதர்கள் நாங்கள். புதிய சமூக, கலாசாரச் சுவாத்தியங்கள் எம்மீது தினமும் பாதிப்பை ஏற்படுத்துகின்றன.

இங்கு வந்ததால் எய்திய லாபங்களுண்டு. அனுபவிக்கும் இழப்புகளும் உண்டு. காலம் போகப் போக இரண்டும் இன்னும் பிரத்தியட்சமாகவே தெரியும்.

பிள்ளைகளின் விஷயம் இதில் மிகவும் முக்கியமானது. பிள்ளைகளுக்கும் எமக்குமிடையிலான உறவும் முக்கியமானது. இங்குள்ள கலாசார நெருக்குதலுக்குள் தாக்குப்பிடிக்கத் தக்கதும், எமக்குத் திருப்தியானதுமான ஒரு உறவைப் பிள்ளைகளுடன் உருவாக்க வேண்டியவர்களாக நாம் உள்ளோம். தலைமுறை இடைவெளிக்கு (Generation gap) மட்டுமல்ல, கலாசார இடைவெளிக்கும் முகம் கொடுக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கின்றோம்.

எம்மிற் பலரிடம் 'இறுதிக்காலம்' பற்றிய ஒரு மனப்பயம் இருப்பது ரகசியமல்ல. சொந்த நாட்டில் இருந்தால் இறுதிக்கால வாழ்க்கையில் கிடைக்கக்கூடிய பாதுகாப்பும், ஆறுதலும், சுகமும் (புறச் சுகம் மட்டுமல்ல, அகச் சுகமும்) இங்கு கிடைக்குமா என்பது கேள்விக்குரியதே.

பிறநாட்டு வாழ்க்கை மனதுக்குப் பிடிக்காத பலர், "பிள்ளைகளுக்காவது இந்த நாடு நல்லது" என்று கூறிச் சமாதானப்பட்டுக்கொண்டு இருப்பதைக் காண்கிறோம். இதன் பெறுபேறாக, நிரந்தரமாகவே இந்த நாட்டில் தங்கிவிட வேண்டிய ஒரு 'பூட்டு' இவர்கள் மீது போடப்படுகின்றது.

நாம் இவ்வளவு முதன்மைப்படுத்தும் எமது பிள்ளைகளும் பலதரப்பட்ட பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்கவே போகின்றார்கள். 'மரபு' இதழொன்றில் ஒரு நண்பர் எழுதியது போல, எமது பிள்ளைகள் "வேண்டாமுத்திரத்திலே கறுப்பாய்த்தான் இருப்பார்கள்..... இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்ட வரலாறுள்ள ஒரு உன்னதமான கலாசாரத்தின் வாரிசு நாங்கள் என்று சொல்வது, எங்களுடைய பிள்ளைகளுக்கு மிகவும் அவசியமான

எமது பிள்ளைகள் இந்தச் சமூகத்தைத் தன்னம்பிக்கையுடனும், தற்பெருமையுடனும், தாழ்வு மனப்பான்மையின்றியும் எதிர்கொள்ள வேண்டுமாயின், அவர்களுக்குச் சில கலாசாரத் தேவைகள் உண்டு. அவற்றை நிறைவு செய்ய உதவவேண்டிய கடமையும் எமக்குண்டு.

இந்தத் தேவைகள் என்ன? அவற்றை அவர்களுக்கு வழங்குவது எப்படி? இவை விரிவான ஆய்வுக்குரியவை.

“எமது பிள்ளைகளுக்காகவாவது, நாம் நடாத்தும் கலை, கலாசார நிகழ்ச்சிகளில் தரத்தைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். அல்லது அவர்கள் இவற்றிலிருந்து தூர ஒதுங்கிக் கொள்வார்கள்” என்ற கருத்துப்பட அண்மையில் விழாவொன்றில் உரையாற்றிய கலாநிதி S.V. காசிநாதன் குறிப்பிட்டதும் நோக்கத்தக்கது.

எமது பிள்ளைகளின் 'கலாசாரப் பக்கம்' மிகவும் ஆழமாக ஆராயப்பட வேண்டிய ஒன்று. அவர்களின் கலாசாரத் தேவைகள் நன்கு இனம் காணப்பட வேண்டும். அவற்றை வழங்கும் செயற்திட்டங்கள் பற்றி நாம் சிந்திக்க வேண்டும். இந்த இரண்டாயிரம் ஆண்டுக் கலாசாரத்தின் செழுமையை அவர்கள் அறிந்து கொள்ளவும், எமது பாரம்பரியத்தின் பலம் - பலவீனங்கள் இரண்டையும் புரிந்து கொள்ளவும் அவர்களுக்கு வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும்.

பிள்ளைகளின் எதிர்காலம் மட்டுமல்ல; பெற்றோரின் எதிர்காலம் பற்றிய சிந்தனைகளும் முக்கியமானவைதான். இவை பெரியதும், சிக்கலானதுமான விஷயங்கள். துணுக்கமான ஆராய்ச்சிக்கு உரியவை. இந்த முக்கியத்துவத்தைத் தொட்டுக் காட்டுவதே இச் சிறு கட்டுரையின் நோக்கமாக அமைந்தது.

இக்கட்டுரையில் எழுப்பப்பட்டுள்ள விஷயங்கள் தொடர்பாக, சுருக்கமான கடிதங்களையும், கட்டுரைகளையும் வாசகர்களிடமிருந்து எதிர்பார்க்கிறோம் - ஆசிரியர்

Private tuton in Veena

Given by Indian Qualified lady
For details contact 03 792 3622

Cake making and Decoration

For all occaassions
At very reasonable rates
Phone 03 792 3622

கூட்டத்தில் கூடி நின்று...!

— தம்பி சதீஸ்

எனது கிராமத்துக்கு மட்டுமேயுரித்தான ரம்யமான அந்தப் பின்மாலைப் பொழுது. சுகந்தமான தென்றல் காற்று மெதுவாக சூரியக் கதிர்களோடு சமரசம் செய்துவிட்டுப் போனது. மாலை நேரக் கதிரவனின் வர்ண ஜாவங்களைப்பற்றி பாரதிகூட ஏதோ பாடியதாக ஞாபகம். ஆனால் யாருக்கு நேரம் இருந்தது, கதிரவனைக் கண்காணிப்பதற்கு. அடிக் கொருதரம், குண்டுவிச்சு விமானங்கள் வரவில்லை என்பதை மட்டும் உறுதிசெய்யக் கண்கள் வானத்தைத் துளாவும். சிற்சில சூழ்நிலைகளில் சிற்சில உயிரினங்கள் வாழும்போது சூழலுக்கு ஏற்றவாறு தம்மை ஒத்திசைவு செய்து கொள்ளும், அதேபோல் அடிக்கடி வானம் பார்ப்பது நமது மக்களின் ஒரு 'adaption'.

மெயின் நோட்டுக்கருகில், ரயிலோரத் தண்டவாளங்கள் முன்பு இருந்தன என்று சொல்லப்பட்ட ஓர் இடத்திலே நமது 'பஜார்' கூடியிருந்தது. ஏனெனில் சிலிப்பர்கட்டைகள் சென்றிகளுக்குப் போய்விட, சரளைக்கற்கள் நோட்டுக்கரை விட்டுக்காரின் சுற்றுமதிலோடு சங்கமிக்க, கம்பிகளை இழுந்துவிட்ட தலைவிரிகோலுத் தந்திக்கம்ப்தான் சரித்திரச் சின்னமாய் நின்றிருந்தது. நமது பஜார் உண்மையிலேயே ஒரு சமரசம் உவாவும் இடம்தான். காய்கறிச் சந்தையில் கத்தரிக்காய் விற்போர் முதல், கட்டுப்பெத்தைக் கம்பலில் கரை கண்டவர் வரை (சொல்லவும் வேண்டுமா? - வேலையில்லாப் பட்டாரிதான்) இதில் அடங்குவார். இதிலே கூடுதல் அங்கத்தவர்கள் இருப்பது enter பண்ணியவர்கள் என்ற ஒரு பிரிவில். அதாவது உயர்தரப் பரீட்சை எழுதும் மட்டும் நல்லபிள்ளையாய், தாணுண்டு தன் படிப்புண்டு என்று tutoryக்கும், libraryக்கும் மாறிமாறி மாய்ந்து, எப்படியோ உப்புச்சப்பில்லாத விடயங்களை உருப்போட்டுப் பரீட்சை எழுதிவிட்டு, பின் பெறுபெறுகளைப் பார்த்து, இதற்குத் தான் உரியவந்தானா என்று எண்ணியிப்பதற்குள்; திடுதிப்பென்று ஏறிப்போகும் சமூக மதிப்பு - "அவன் enter பண்ணினவன்". முன்பின் தெரியாத முகங்களெல்லாம் தெருவில் கண்டால் மலர்ந்து சிரிக்கும். அடுத்த வருடம் வரும் பரீட்சையை எதிபார்த்திருக்கும் இளைய சமுதாயமோ அடக்கம் கலந்த மரியாதைச் சிரிப்பை உதிர்த்துவிட்டுப் போகும். பிறகென்ன, எக்கச்சக்கமாய் உயர்ந்துவிட்ட மதிப்பை எப்படிச் சமாளிப்பதென்று தெரியாது enter பண்ணிய இழைய சமுதாயம் திணறிப் போகும். போதாக்குறைக்கு 3 வருடங்களாக உயர்தரப் பரீட்சைகள் நடைபெறுகின்றதே தவிர உயர்கலைக் கல்லூரிகளோ திறப்பதாய் காணோம். ஆகவே தனக்கேயுரித்தான சில senior, junior வேற்றுமைகளுக்கு மத்தியிலும், ஒற்றுமையோடு நமது பஜார் நின்றிருந்தது.

அவமே கழிகின்ற நமது காலத்தைச் சற்றேனும் ஆக்கமாக ஆக்குவோமென்று புறப்பட்ட சிறிய புரட்சிக் கும்பலில் நானும் ஒருவன். ஆயிற்று, உடப்புக்குளத்தருகில் உதைபந்தாட்ட மைதானம் தயார்செய்யப்பட்டு இரண்டு நாட்களுக்கு விளையாட்டுத் தூள் கிளம்பியது. 3ம் நாள், புஸ்பக விமானத்தில் ரோந்து செல்லும் விமானப்படைக்கு இது ஏனோ பிடிக்கவில்லைப் போலும், கண்டபடி குண்டுகளைப் பொழிந்து தள்ளினார்கள். டார்னின் கூர்ப்புக் கொள்கையின்படி வாழிடத்துக்கு மிகத்தேர்ச்சியடைந்த உயிரினங்கள்,

படிப்பகம்

அதிலும் குறிப்பாக ஏழு வருடப்போரில் தப்பியவர்களாயிற்றே நாங்கள், இழப்பேதுமின்றி மீண்டோம். அனால் அத்தோடு எனது உட்கட்சிப்போராட்டம் கைவிடப்பட்டு, பழையபடி கைகொடுக்க, தண்டவாளம் (என்று சொல்வப்பட்ட) முன்வந்தது.

அன்றும் வழமைபோல் நமது கருத்தரங்குகள் உள்ளூர் அரசியலில் ஆரம்பித்து, உலக அரங்கில் பிரவேசித்துப் பின் வந்த சுருக்கமான சினிமா விமர்சனத்தைத் தொடர்ந்து வந்த உள்ளூர் கிசுகிசுக்களையும் மீறி, இறுதியில் ஏன் எல்லா இயக்கங்களும் ஒற்றுமையாய் இருக்கக்கூடாது என்ற பழமையான, புளித்துப்போன, விடைகாணமுடியாத கேள்வியோடு நடைபெற்று முடிந்தன. இப்போது அனைவரும் நமது இன்றையநாட் கூட்டத்தின், முக்கியமான இறுதி நிகழ்ச்சிக்காகக் காத்திருந்தோம். சைக்கிள்களில் எதிரும் புதிருமாக நின்றவர்களெல்லாம் ஒருபுறமாய் ஒதுங்கி நோட்டை நன்றாக பார்த்துக்கூடியவாறு நிலையெடுத்தார்கள். சேட்டுகள் உள்ளூர்க்குள் விடப்பட்டு, தலையிர் கைகளால் சரிசெய்யப்பட்டு, எதையோ எதிர்பார்த்து நிற்கிறோம்.

“மச்சான், இண்டைக்கு ஏதோ special class ஆம். இப்போதைக்கு முடியாதாம்”, வேறோர் நண்பன் நக்கலடித்துவிட்டுப் போனான். “சீ, போடா”, சிலிர்த்துக்கொண்டோம். “உண்மையாய் இருக்குமோ?” சிலரது கண்களில் ஏக்கம். “மச்சான், வருதுடா” முன்னறிவித்தல் கொடுக்கப்பட்டது. ஒன்று, இரண்டு, மூன்று. சிவப்பு, பச்சை, மஞ்சள்... கவர் கவராய் காரிகைகள் கடைசி tuition வகுப்பை முடித்துவிட்டு அணிவகுத்து வருகிறார்கள். சில நொடிகள்தான். அண்ணல்களும் நோக்க, அவள்(ர்)களும் நோக்க, நாடித்துடிப்போ நான்கு மடங்காகிப் பின் நடுத்தரத்துக்கு வந்தது. ஏற்கனவே எம்மிடமிருக்கும் இட ஒதுக்கீட்டுக் கொள்கையின்படி அவரவர் ‘ஏரியா’க்களை அவரவர் பார்த்துக்கொண்டார்கள். (இதற்குள் எத்தனையோ குத்து வெட்டுக்கள். அது ஏன் உங்களுக்கு.) ரசிக்கவே முடியாத பகிடுகள் சில விடப்பட்டு, அவை சேரவேண்டிய இடங்களையும் சேர்ந்து, அவர்களும் அதைத் தங்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட கௌரவமாய்க் கருதி புன்னகைத்துவிட்டுச் சென்றாயிற்று. இவற்றுக்கெல்லாம் விமர்சனங்கள் வெளியிலிருந்து எழுப்பப்படாமலிருக்க enter பண்ணியவர் பட்டம் எமக்கு உதவியது.

அதுசரி, இதே மண்ணிலேதானே இரத்தம் சிந்தும் சுதந்திரப் போராட்டம் ஒன்று நடக்கிறது, அதிலே நமது பஜாரின் பங்கு என்ன?. “சீசீசீ, நாங்கள் கஸ்ட்பட்டுப் படிச்ச enter பண்ணினனாங்கள். உதுக்குள்ள போனால் மீழ ஏலுமே?” நமக்குள் நாம பேசிக்கொள்வோம். “அப்படியெண்டா, படிப்பைப் பாதியில விட்டுப்போட்டுப் போய்ச்சேர்ந்தவங்கள் பாடு... அவங்களும் உங்களை மாதிரி கெட்டிகாரப் பெடியங்கள்தானே?”. “முச்சு, மனச்சாட்சியே சற்றுப் பேசாமல் இருக்கமாட்டாயா?”. கசப்பான உண்மைகளை வெளிவிடும் மனச்சாட்சியைக் கட்டி ஒரு மூலையில் வைத்துவிட்டு, தன்னலங்களுக்குள் சுருங்கிப் போகும் பழைய புத்தி ஜீவியாய், enter பண்ணியவனாய் மீண்டும் மீண்டும் நாங்களே முகம் காட்டுவோம்.

இப்படியாய் எங்களது இன்னுமோர் இனிய மாலைப் பொழுது முடிவுக்கு வரும்பொழுது தூரத்தில் இன்னோர் அணி தென்பட்டது. மாலை நேர மயக்கத்திலிருந்த நாம் அது யாரென்பதை நிதானிப்பதற்குள், பஜாரிலிருந்த ஒரு முந்திரிக் கொட்டை தன் கைவசமிருந்த பகிடுகளிலொன்றை அவிழ்த்துவிட்டது. அமைதியாக சென்ற அனைத்துச் சைக்கிள்களும் சடாரென நின்றன. இறங்கியவர்கள் ‘பாரதி கண்ட புதுமைப் பெண்கள்’. ஈழ நாட்டின் விடுதலைக்காக மட்டுமன்றி, எங்கள் சமுதாய அடக்குமுறைகளுக்காகவும் போராடக் கிளர்ந்த புயல்கள்.

“மச்சான், துலைஞ்சம் இண்டைக்கு” தொடை நடுங்கினான் ஒருவன். ஒரே ஒரு பெண் மட்டும் நம்மை நோக்கி வந்தாள். சுட்டெரிக்கும் விழிகள். நாமோ குனிந்த தலை நிமிர்வில்லை. ஒவ்வொருவனும் நிலமை விபீதமாவதற்குள் எவ்வாறு நழுவுவாம் என்பதில் குறியாக இருந்தான். “அண்ணை, நீங்களும் இங்கையே நிற்கிறீங்கள்?”. முதற் கேள்வியே என்னை முகமில்லாதவனாக ஆக்கிவிடத் தடுக்கிட்டு நிமிர்ந்து பார்க்கிறேன். எனது நெருங்கிய நண்பனின் தங்கை. அமைதியாகப் பேசினாள். “இல்லை, கொஞ்சநாளா போறவாற ஆக்கலோடை இதிலை நிண்டு தனகிறதாய் complaint வந்திருக்கு. இந்தப் போராட்ட உணர்வு, சுதந்திர வேட்கை இதெல்லாம் சொல்லிக்கொடுத்து வாறதில்லை. அது எங்களுக்கு நல்லாய்த் தெரியும். ஆனபடியால், நீங்கள் போராடுங்கோ என்று நாங்கள் கேட்கேவாது. ஆனா இதிலை நிண்டு செவவுறிக்கிற நேரத்தைக் கொஞ்சம் ஒதுக்கி sentry யில் அடுக்கிற மூட்டைகளுக்கு மண் நிரப்பித் தந்தீங்களெண்டாலே எத்தனையோ உயிர்களைக் காப்பாற்றிய புண்ணியம் கிடைக்கும்”. சத்தியமான வார்த்தைகள். மறுமொழி கூற என்ன இருக்கிறது.

திரும்பிப் பார்க்கிறேன். நமது பஜாரில் ஒரு ஈ காக்கை கூட இல்லை. திடீரென நடுக்கடலில் தனித்துப்போன உணர்வு. அப்போதுதான் truck ஒன்று படு வேகமாக நம்முன் வந்து நின்றது. ஏதோ இராணுவ முகாமில் மோதல் போலும், அவசரம் தெரிந்தது. ஏதோ பேச்சுப் பரிவார்த்தனைகள். கேட்கும் நிலையில் நான் எங்கே இருந்தேன். மீண்டும் அந்தப் பெண் வந்தாள். ஒரு சைக்கிளை என்னிடம் தந்து “அண்ணை, இதை வீட்டை வைச்சிருங்கோ நாளைக்கு வந்து எடுக்கிறம்” என்று சொல்லி truck இல் ஏறிவிட்டாள். எனது சங்கடத்துக்கு ஒரு தற்காலிக விடுதலை கிடைத்தது.

ஒழிந்து நின்று கொண்டிருந்த ‘பஜார்’ உறுப்பினர்கள் ஒருவரின் ஒருவராக துக்கு விசாரிப்பதற்கு வந்து சேர்ந்தார்கள். எதுவுமே பேசப்பிடக்கவில்லை, வீடு வந்து சேர்ந்தேன். நெஞ்சிலே கனம். ஒரு இயலாமை. உறங்கிக்கிடந்த மனச்சாட்சியோ திடீரென வெடித்துச் சிதறியது. இரவு நெடுநேரம் நித்திரையில்லாது, தொலைதூர இராணுவ முகாமிலிருந்து வெடிச்சத்தங்களோடு ஒன்றிப்போய் பின் எப்படியோ கண்ணயர்ந்தேன். இன்னொரு காலை புலர்ந்தது. எழுந்து வழமைபோல் சந்தைக்குச் செல்லும்போது, வழியிலிருந்த போராளிகள் முகாமருகே சிறிய கூட்டம். முதலாளிரவு இப்படியான சத்தங்கள் கேட்டால் மறுநாள் முகாம் வாசலில் பெரும்பாலும் கூட்டம் இருப்பது வழக்கம்.

வழமைக்கு மாறாக நானும் சைக்கிளை ஒருபுறம் நிறுத்தி எட்டிப்பார்த்தேன். முதல்நாள் மோதலில் வீரமரணமடைந்த இரு போராளிகளின் உடல்கள் அஞ்சலிக்கு வைக்கப்பட்டிருந்தன. அதிலொன்று நேற்று என்னுடன் கதைத்த அந்தப் பெண். அதே சுட்டெரிக்கும் விழிகள், மடலுக்குள் சிறைப்பட எதையோ சாதித்துவிட்ட பெருமிகம் முகத்தில். எல்லையற்ற அந்தகாரம் என்னைச் சூழ்ந்தது.

இன்னும் என்னிடம் அந்தச் சைக்கிள் பத்திரமாக இருக்கிறது. அதை ஓடுவதற்கு எனக்கு அருகதை இல்லாததால் எப்பொழுதும் அது பூட்டப்பட்டே இருக்கிறது. இதைப்போல், என்னால் எழுதப்படாத, எத்தனை சரித்திரங்கள் இருக்கின்றன என்பதை நான் அறியேன். இன்றுத்தான் தெருவோரத்தில் ஒரு ‘பஜார்’ கூடியிருக்கின்றது. ஆனால் அதில் எனது பங்களிப்புத்தான் இல்லை.

“கூட்டத்தில் கூடிவின்று கூடிப் பிதற்றலன்றி நாட்டத்தில் கொள்ளாரடி

இலக்கியப் பேராசாண் 'கைலாஸ்'

- முருகபுத்தி

நவீன தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியில் பேராசிரியர் க.கைலாசபதியின் பணிகள் வீதந்து போற்றுதற்குரியன. கைலாசபதி மறைந்து எட்டு ஆண்டுகள் உருண்டோடி விட்டன.

எனினும் கைலாசபதியின் விமர்சனங்கள் இலக்கிய உலகில் பேசப்படுவதன் மூலம் - அவரது இலக்கிய ஆளுமையை இனங்காணமுடியும்.

ஆக்க இலக்கியங்களான கவிதை, சிறுகதை, நாவல் முதலானவற்றை - அவை எத்திசையில் வளரவேண்டும் என்பதற்கான நெறிமுறைகளை தமது விமர்சனங்களின் மூலம் வழிகாட்டியவர் கைலாசபதி.

இதனால் பன்முகப்பட்ட சிந்தனையாளராக அவர் தோற்றம் காட்டினார். இத்தோற்றம் - அவரது விமர்சனங்கள் மீது முரண்பட்டவர்களின் கண்டனங்களுக்கும் இலக்காகியது.

கைலாசபதியின் 'தமிழ் நாவல் இலக்கியம்' என்ற நூலை கடுமையாக விமர்சித்த இந்திய விமர்சகர் வெங்கட் சாமிநாதன் தனது விமர்சனத்துக்கு 'மாக்ஸீய கல்லறையிலிருந்து ஒரு குரல்' எனப் பெயரிட்டார்.

இக்கட்டுரையை இலங்கையில் கைலாஸ்டன் முரண்பட்ட சிவர் மறுபிரசுரம் செய்து ஆறுதல் தேடிக்கொண்டனர். அதுமட்டுமல்லாது முற்போக்கு இலக்கிய முகாமுக்குள் நின்று சோஷலிச யதார்த்தவாதம் பேசும் 'கைலாஸ்', முதலாளித்துவ வாதிகளின் ஏரிக்கரை (Lake House) நிறுவனத்தின் தினகரனில் ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்தார் எனக் குற்றம் சாட்டி எழுதியவர்களும் உண்டு. இத்தகைய கண்டனங்களையெல்லாம் கண்டு கலங்கி - ஒடுங்கி - ஒதுங்கிப் போகவில்லை கைலாசபதி.

யாழ்ப்பாணத்தில் பல்கலைக்கழக வளாகம் அமைக்கப்பட்டு அதன் தலைவராக அவர் நியமிக்கப்பட்டபோதும் ஒரு 'திருக் கூட்டம்' பல்கலைக்கழகத்தை மட்டுமல்லாது கைலாஸின் நியமனத்தையும் அர்த்தமற்று எதிர்த்தது. ஆனால் அந்த வளாகம் துரிதமாக வளர்ச்சியடைந்து சிறந்த நிலையை எய்தியதற்கு கைலாசபதியின் உழைப்பும், திறமையுமே மூலகாரணம் என்பதைப் பின்னர் உலகம் அறிந்துகொண்டது.

தனது இலக்கியக் கருத்துக்கள் தொடர்பாக சாதகமாகவோ - பாதகமாகவோ மாற்றுக்கருத்துக்கள் எங்கிருந்து எழுந்தாலும் அவற்றுக்கு பதில் சொல்லி காலத்தை விரையம் பண்ணும் பணிகளில் கைலாசபதி என்றைக்குமே ஈடுபட்டதில்லை என்பது அவருக்குத் தனிச்சிறப்பு.

கைலாசபதியுடன் கருத்து ரீதியாக முரண்பட்டவர்கள் கூட தபது
படைப்புக்கள் தொடர்பாக கைலாஸ் எத்தகைய கருத்தைக்
கொண்டுள்ளார் என்பதை அறிந்து கொள்வதில் ஆர்வம்
மிக்கவர்களாகவே இருந்தனர்.

தமிழ் நாவலுக்கு நூறு ஆண்டுகள் பூர்த்தியாகிவிட்டது என்பதை தமிழ்
இலக்கிய உலகம் அறிவதற்கு, கைலாசபதி யாழ். பல்கலைக்கழக
வளாகத்தில் நடத்திய தமிழ் நாவல் நூற்றாண்டு அய்வரங்கம் துணை
செய்தது.

பல்கலைக்கழகப் பணியிலாயினும் சரி, பத்திரிகையுலகப் பணியிலாயினும்
சரி, அவர் சார்ந்து நின்ற இலக்கிய இயக்கப்பணிகளிலாயினும் சரி
தான்மட்டும் வளர்ச்சி பெறுவதில் குறியாக நிற்காமல் தன்னைச் சூழ
இருப்பவர்களையும் வளர்த்தெடுப்பதில் அக்கறை காண்பித்தவர்
கைலாசபதி.

அவரிடம் பயின்ற மாணாக்கர்கள் பலர் இன்று ஆக்க
இலக்கியகாரர்களாகவும், விமர்சகர்களாகவும் விளங்குகின்றனர்.

நெறிப்படுத்தப்பட்ட இலக்கிய விமர்சனத்துக்கு வித்திட்ட பேராசிரியர்
கைலாசபதியின் இலக்கியப் பணிகள் என்றென்றும் நிலைத்து வாழும்
என்பதற்கு அவரது 'பாரதி இயல் ஆய்வுகள்', 'அடியும் முடியும்',
'ஏப்பியல் இலக்கியம்', 'இரு மகாகவிகள்', 'இலக்கியச் சிந்தனை',
'இலக்கியமும் திறனாய்வும்' முதலான நூல்கள் சான்றாகும்.

❦❦❦❦❦

ஆசிரியருக்குக் கடிதம்

டினனர் - டான்சில் பொலிஸ்

மெல்பனில், Noble Park இல் எமது தமிழ்ச் சமூகத்தைச்
சேர்ந்தவர்கள் அண்மையில் ஒரு டினனர் - டான்ஸ் நடாத்தினார்கள்.
இவங்கை அகதிகளுக்கென்று எனக்கும் ஒரு டிக்கற் விற்றார்கள்.
இதனால் நானும் அங்கு போய்ச் சேர்ந்தேன்.

திடீரென்று வெளியே பெரும் கலாட்டா. பொலிசும் வந்துவிட்டது. எங்கள்
மதிப்பு கொடிகட்டிப் பறந்தது.

விஷயம் என்னவென்று அறிய முற்பட்டேன். ஏதோ காடையர் தொல்லை
என்று சொல்லப்பட்டது.

இன்னும் விசாரித்த போதுதான், யாரோ சிலருக்குத் தனிப்பட்ட
காரணங்களுக்காக நுழைவுச் சீட்டு வழங்க மறுத்ததால் கலாட்டா
தொடங்கியதாகத் தெரிய வந்தது.

எனக்கு விளங்கவே இல்லை.

நடந்ததோ வெள்ளைக்காரன் டான்ஸ். பணமோ அகதிகளுக்கு. இதில்
சிவன்மட்டும் வெளியே தள்ளப்பட்டதேன்?.

நிகழ்ச்சிகளையும், நிகழ்ச்சிக்கு வருபவர்களையும் கௌரவமாக நடத்த
வேண்டும் - டான்ஸ் என்றாலும் கூட.

மெல்பன் காற்று

அண்மையில் நடந்த தமிழ்ச் சங்கக் கூட்டமொன்றில் மெல்பன் தமிழ் வானொலி ஒலிபரப்புகள் பற்றி பொறுப்பு வாய்ந்தவர்களால் பிரஸ்தாபிக்கப்பட்டது. இந்த ஒலிபரப்புகளை மிகவும் சிரமப்பட்டு நடாத்தியும், மிகச் சிவர்தான் கேட்கிறார்கள் எனக் குறைகூறப்பட்டது.

இந்தக் கூற்று நல்லெண்ணத்துடன் தெரிவிக்கப்பட்ட ஒன்று என்பதில் ஐயமில்லை. ஆயினும், இந்த நிலைக்காகப் பொதுமக்களைக் குறைகூறுவதிலும் பாரீக்க, இதற்கான காரணங்களை ஆராய்ந்து நிவர்த்தி செய்வதே பொருத்தமானது.

பல வருடங்களின் முன் இலங்கை வானொலிக் கலையகத்தில் நடந்த ஒலிபரப்புத் துறைப் பயிற்சினென்பொன்றிலே கூறப்பட்ட ஒரு விஷயம் நூபகத்துக்கு வருகின்றது. ஒலிபரப்புத் துறையில் ஆழமான அறிவும், தகைமையும் பெற்றவரான சி.வீ. ராஜசுந்தரம் சொன்னது: "ஒலிபரப்பாளர்கள் ஒரு விஷயத்தை மட்டும் மறந்துவிடக் கூடாது. சுவீச்சைத் திருகினால் வானொலி நின்றுவிடும். இந்த சுவீச்சுகள் நேயர்களின் கைகளில்தான் இருக்கின்றன".

***

புலம் பெயர்ந்து பரதேசம் வந்துவிட்டாலும், சொந்த மண்னையும், கவாசாரத்தையும் தொட்ட ஏக்கங்கள் எல்லோர் மனங்களிலும் உண்டு. இந்த மக்களுக்கு, வானொலியில் தமிழ் ஒலிக்கக் கேட்பதே பெரிய மகிழ்ச்சியான காரியமாக இருக்க வேண்டும். இருந்தும் ஏன் இவர்கள் அக்கறை கொள்கிறார்கள் இல்லை?

மெல்பன் வானொலிகள் தம்மைச் சுய விமர்சனத்துக்கு உட்படுத்தத் தயங்கக் கூடாது. பலரது அபிப்பிராயங்களையும் பெறவும், பரிசீலிக்கவும் மனப்பூர்வமான முயற்சி எடுக்க வேண்டும். அவ்வாறு நல்லெண்ணத்துடன் கூறப்படும் அபிப்பிராயங்களுக்கு, உரிய இடமும் மதிப்பும் கொடுக்க வேண்டும்.

மெல்பனில் தமிழ்க் கலை, இலக்கியச் செழுமை உண்டு. வானொலியிலும் இது பிரதிபலிப்பது, நல்லதல்லவா? கலைஞர்கள், எழுத்தாளர்கள், நேயர்கள் ஆகிய எல்லோருடைய நல்லெண்ணத்தையும் வானொலிகள் தேடிக்கொள்ள முயல வேண்டும்.

வியாழன் 3ZZZ ஒலிபரப்புகளில் மாற்றத்துக்கும், முன்னேற்றத்துக்கும் நிறையவே இடமுண்டு என்பது பலரது ஒருமித்த அபிப்பிராயம். அடுத்ததாக ஏனைய ஒலிபரப்புகளைச் சொல்லலாம்.

***

பல அலஸ்திரேலிய நகர்களிலிருந்தும், உலக நகரங்களிலிருந்தும் ஒலிபரப்பாகும் தமிழ் ஒலிபரப்புகள் பலவற்றைக் கேட்டிருக்கின்றேன். வேறு மொழி ஒலிபரப்புகளையும் கேட்டிருக்கின்றேன். மெல்பன் ஒலிபரப்புகளின் குறை நிறைகளை இங்கு ஆராய்வதாயின் பல பக்கங்கள் நீளும். எனவே வாழ்க, வளரிக் என நல்லெண்ணத்துடன் வாழ்த்தி, நிறுத்திக் கொள்ளுவோம்.

***

தமிழ்ச் சங்கக் கூட்டமொன்றுக்கு வந்திருந்த ஆங்கில அறிவு குறைந்த ஒரு அன்பர், கூட்டம் முடிந்தபின் "அரைவாசியும் எனக்கு விளங்கேல்லை" என்று சிரிப்பும், கவலையுமாகச் சொன்னார்.

ஒரு பெண்மணி முறையிட்டாள்: “எப்ப எங்கள் வீட்டு முறையில் ரி.வீ. வந்து குந்திக் கொண்டதோ, அன்றையிலிருந்து குடும்பமே குட்டிச்சுவராய்ப் போச்சு.”

தினமும் பொழுது சாய்ந்ததும் முன்று மணித்தியாவங்கள் ரி.வீ.க்குள் முகத்தைப் புதைத்துக் கொள்வார் கணவன். சில குடும்பங்களில் மனைவி, பிள்ளைகளும் இதில் சேர்ந்து கொள்வார். வீட்டில் பேச்சோ, சிரிப்போ, வாசிப்போ கிடையாது. எல்லோரும் ‘உம்’மென்று இருப்பார். முடிந்ததும் படுக்கை. விடிய வேலை ரி.வீ. தான் வீட்டை ஆட்டிப் படைக்கும் எஹமான்.

இப்படி ரி.வீ. பார்ப்பதற்கும் கள், சாராயம் குடிப்பதற்கும் பல ஒற்றுமைகள் உண்டு. பிடித்தால் விடுபடுவது கடினம்.

ரி.வீ. ஒரு நல்ல பொருள் - ஆனால் அளவாக, சிறப்பறிந்து பயன்படுத்தும் வரை. முன்கூட்டியே நிகழ்ச்சிகளைத் திட்டமிட்டு, அந்த நிகழ்ச்சிகளை மட்டும் பார்க்கும் கட்டுப்பாடு நல்லது.

என்னுடைய நண்பர் ஒருவரின் வீட்டுக்குப் போகவே எனக்கு மனப் பயம் - அவரது ரி.வீ. நிகழ்ச்சியைக் குழப்பி விடுவேனோ என்று.

***

வீட்டுக்கு விருந்தாளிகள் வந்தால், செய்ய வேண்டிய மரியாதையான முதல் வேலை ரி.வீ. யை நிறுத்துவதுதான் என்று எங்கோ வாசித்த ‘பொன்மொழி’ எனக்கு மிகவும் பிடித்தமானது. மிஞ்சினால், விடியோவ்வாறு பதித்துப் பின்னர் பார்க்கவாந்தானே.

***

மற்றொருவர் கூட்டத்திலேயே பகிரங்கமாக முறையிட்டார். இது மெல்பன், சிட்னி உட்பட, பல நகரங்களில் காணப்படும் பிரச்சனைதான்.

ஆங்கில மொழிக் கல்வி, பரிச்சயம் ஆகிய காரணங்களால் தமிழில் சரளமாகப் பேச முடியாதவர்கள் உளர். மொழியின் கோக்கமே, மனதில் எழுவதை மற்றவர்களுக்கு வெளிப்படுத்துதல் ஆகும். எனவே அதனை இவர்கள் தமக்குத் தேர்ச்சியான மொழியில் செய்வது விளங்கக் கூடியதே.

இதே சமயம், முன்பு போவன்றி இப்பொழுது சிட்னி, மெல்பன் போன்ற நகரங்களில் ஆங்கிலப் பரிச்சயம் இல்லாத அல்லது குறைவான தமிழர்களின் எண்ணிக்கை மிகவும் அதிகரித்துள்ளது. தமிழர் தொடர்பான விஷயங்களில் இவர்களும் அக்கறையுடன் ஈடுபட விரும்புகிறார்கள். தமிழர் கூடுமிடங்களில் கூட, ஆங்கிலம் தெரியாத குற்றத்துக்காகத் தாம் தண்டிக்கப்படுவதை இவர்கள் வெறுக்கிறார்கள்.

ஆக, இரு பக்கத்திலும் நியாயம் இருக்கிறது. இதற்கிடையில், இரு மொழிகளையும் கையாளத்தக்கவர்கள் கூட ஆங்கிலத்தின் பக்கம் சேர்ந்து கொள்வது நிலைமையை மேலும் குழப்புகிறது. செயற்குழுவீனர் ‘முன்மாதிரி’ காட்டலாம்.

தமிழர்களும் தமிழர்களும் கூடுமிடங்களிலேயே மொழிப்பிரச்சனை. சிங்களவர்களுக்கும் தமிழர்களுக்கும் இடையில் மொழிப்பிரச்சனை வந்ததில் என்ன ஆச்சரியம் இருக்கிறது!

***

உங்கள் வீட்டிலும் இந்த வில்லனின் அட்டகாசம் உண்டா? ரி.வீ.யைத்தான் குறிப்பிடுகின்றேன்.

'அரங்கேற்றம்' என்பது என்ன? கலை பயிற்ற சிஷ்யன் / சிஷ்யையும், பயிற்றுவித்த குருவும் தமது கமின் உழைப்பின் அறுவடையை வெளியுலகுக்குச் சமர்ப்பித்தல் அரங்கேற்றமாகும். இருவருக்கும் முக்கியமான நாள். அரங்கேற்றப்பவரின் கலைத் திறமை, சகையினரால் எடைபோடப்படுகிறது. இதில் சொந்தம், குடும்பம், அந்தஸ்து போன்றவை புருந்து கொள்வது முறையல்ல.

ஆனால் இவங்கையிலும், இந்தியாவிலும் நடப்பதென்ன? பரதநாட்டிய அரங்கேற்றத்தின் மூலவாரத்திலும், படாடோபத்திலும் தாய் தகப்பன், யாமலன், மச்சான் என்று எல்லோருமே குள்ளர் காப்கின்றனர். விளம்பரமும், வெளிப்பகட்டும், 'புள்ளி'களின் நடமாட்டமும், குடும்ப அந்தஸ்தை முன்னுக்கொடுத்து உயர்த்துவதும்தான் அரங்கேற்றம் என்ற ஒரு போலிக் கவாசாரம் உருவாகிவிட்டது.

இந்தப் 'புதுக் கவாசாரம்', பிற கவசாரங்கள் வாழும் வெளிநாடுகளுக்காவது தொற்றாமல் இருக்கக் கடவுளைப் பிரார்த்திப்போம்.

***

பிற மொழிகளில் வரும் தர்மான திரைப் படங்களைப் பார்ப்பதற்கும் வழக்கமோ, வாழ்ப்போ இவங்கையிலும் சரி, இந்தியாவிலும் சரி மிகவும் குறைவு. கொழும்பில் அவ்வப்போது சர்வதேசத் திரைப்பட விழாக்கள் நடக்கும். அரசியல் குழப்பநிலை மோசமடைய முன்னர், யாழ்ப்பாணத்திலும் எப்பொழுதாவது ஒருமுறை இச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்து வந்தது. ஏனைய தமிழ்ப் பகுதிகளில் அதுவும் இல்லை.

கொழும்பில் திரைப்பட விழாக்களின் போது ரிக்கற் வாங்குவதற்கு பெரும் நெரிசல். ஒரு காரணம், எப்பொழுதும் நல்ல திரைப் படங்களுக்காகக்

காத்திருக்கும் ரசனை கூடிய ரசிகர் கூட்டம். இவர்களுக்கு எல்லாப் படங்களுமே பார்த்துவிட வேண்டுமென்ற ஆவல். மற்றக் காரணம், சில திரைப்பட விழாப் படங்களில் அப்பாட்டமான பிறந்த மேனிக் காட்சிகளைத் தரிசிக்கக் கிடைக்கும் வாய்ப்பினால் உந்தப்படும் 'ரசிகள்' கூட்டம்.

அவுஸ்திரேலியாவில் உள்ளவர்கள் இந்த விஷயத்தில் கொடுத்து வைத்தவர்கள். SBS TV கலைத்தரம் மிகக் அருமையான சர்வதேசப் படங்களைப்பெல்லாம், subtitles உடன் அடிக்கடி ஒளிபரப்புகிறது. இவற்றைத் தேர்ந்தெடுத்து நாங்கள் பார்ப்பது நன்று (தமிழ் விடயோக்களுடன் மட்டும் நின்றுவிடாமல்). அதுமட்டுமல்ல, இந்தப் படங்களை எமது தமிழ்ப் படங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பதும், மதிப்பிடு செய்வதும் ஒரு நல்ல பயிற்சி. காலப் போக்கில் நல்ல படத்தின் குணம்சங்கள் எவையெனத் தானாகவே புரியும். தமிழ்ப் படம் எத்தகைய படுகுழிக்குள் வீழ்ந்து கிடக்கின்றதென்றும் தெரியும்.

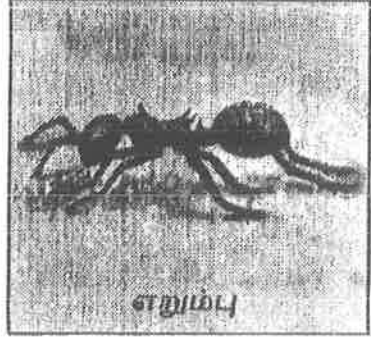
~ வாய்ப்புகளின்

ஆசிரியருக்குக் கடிதம்.

அவுஸ்திரேலியாவில் இருந்துவரும் உங்கள் பத்திரிகை இந்தியாவிலிருக்கும் என்னையும் கவர்ந்துள்ளது. முதலில் இருந்து கடைசியரை ஒழுங்காகப் படித்தேன். .... மெல்பன் காற்று மூலம் அவுஸ்திரேலியத் தமிழரது வாழ்க்கையைப்பற்றி அறியக் கூடியதாக உள்ளது. கண்டனங்களைக்கூட மரியாதையாக பலரும் ஏற்கக்கூடிய வீதத்தில் எழுதியுள்ளீர்கள். ....

கோபலகிருஷ்ணன், மதுரை.

சிறுவர் களஞ்சியம்

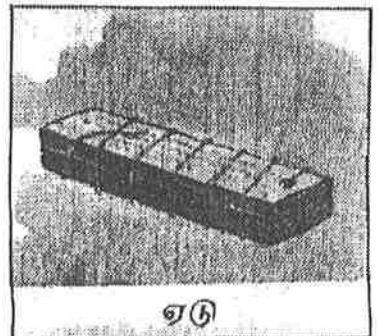
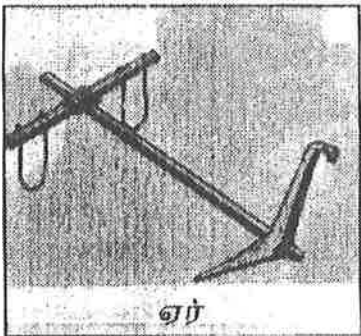
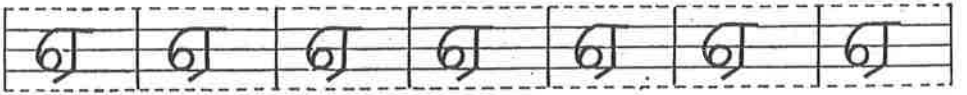
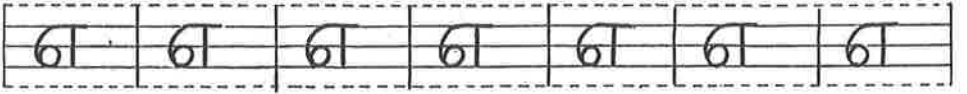
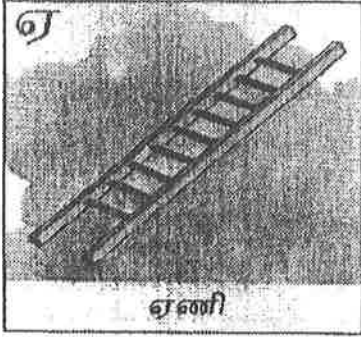
6 6 6 6 6 6 6

6 6 6 6 6 6 6

எ எ எ எ எ எ எ

வானொலி வடிவம்

எஸ். வாசுதேவன்

நவீன உலகின் பொதுசனத் தொடர்புச் சாதனங்களில் முக்கியமான உடகம் வானொலி என்பது அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளின் மக்களாற் கூட ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. காரணம் வானொலியும் தொலைக்காட்சியும் வீட்டு வாசற்படியில் தமது நிகழ்ச்சிகளைக் கொணர்ந்து குவிக்கின்றன. வானொலிக்கும் தொலைக்காட்சிக்கும் உள்ள இரண்டு பாரிய பாகுபாடுகள் பின்வருமாறு :-

வானொலியின் நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பில் குறைந்த தொழில்நுட்ப ஈடுபாடும், தயாரிப்புச் செலவினக் குறைவும், அதிவேகமாகவும், அதிநேர்த்தியாகவும் அதிக நிகழ்ச்சிகளைத் தயாரித்து ஒலிபரப்ப ஏதுவாக அமைகிறது.

தொலைக்காட்சியின் தயாரிப்பு நுட்பம், மனித பங்களிப்பு, செலவினம் ஆகியன அதிகரிப்பதோடு, பார்வையை ஏமாற்ற முடியாமையும் நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பில் பாரிய சுமையைப் பங்கிடுகின்றது.

வானொலி, காற்றுப் புகக்கூடிய எந்த முடுக்கையும் இலகுவில் எட்டிவிடும். கையும் கண்ணும் வேறு காரியம்செய்யும் போது கூட, செவி வானொலியோடு ஒன்றிவிடக்கூடும். ஆனால் தொலைக்காட்சி, குந்தியிருந்து, கண்ணுக்கும் காதுக்கும் சேர்த்து விருந்து படைக்கவென்ப படைக்கப்பட்ட சாதனம்.

ஆகவே, இலகு, எளிமை, சிக்கனம் வானொலியை வானுறா உயர்த்தியுள்ளது.

பத்திரிகை, தொலைக்காட்சி, வானொலி ஆகிய மும்மூர்த்திகளில் வானொலியை மட்டும் 'குருட்டுச் சாதனம்' (Blind medium) என ஆய்வாளர்கள் பெயரிட்டுள்ளனர். ஏனெனின், கண்களின் உதவியின்றிக் காது மட்டுமே சுவைப்பது வானொலி.

பல நல்ல நாவல்கள் திரைப்படம் ஆக்கப்படும் போது தோல்வியடைகின்றனவே, இதன் காரணம் என்ன? நாவலைப் படித்த ஒவ்வொருவரும், நாயகன், நாயகியை, சுற்றாடலை, மரங்களை, வீடுகளை, விதிகளை, அவரவர் கற்பனைக் கெட்டியவாறு கற்பிதம் செய்து கொள்கிறார்கள். பின்னர் அவரவர் கற்பனை வடிவங்கள் அதே உருவீற் திரையில் பிரதிபலிக்காத போது மனம் பேதலித்து அதிருப்திப் பட்டுக்கொள்கிறார்கள். இந்தக் கற்பனைச் சுகம், வருடல், நெருடல் ஆகியன தொலைக்காட்சியைவிட வானொலி மூலம் அதிக அளவீற் பிரதிபலிக்க முடியும்.

இனி, இதுவரை நான் ஆலாபனை செய்த வானொலியைப்பற்றி, வானொலியோடு நிறைய ஈடுபாடு கொண்ட சின்னவன் என்ற தாழ்மையோடும், தகுதிகள் எவைபற்றியும் ஆராயாதும், எப்பொழுதும் கற்றோர்வாய் கேட்கும் கருத்துக்களையும் விமர்சனங்களையும் செவிமடுக்கும் ஈடுபாடோடும் 'மரபில்' தொடர்ந்து எழுதும் பாக்கியம்

22 எனக்குக் கிட்டியுள்ளது, நன்றி 'மரபு'.

படிப்பகம்

பிறக்கும் போது எவரும் தன்னோடு வானொலி வல்லமைகளைக் காவி வருவதில்லை. ஆனால் வானொலிக்கேற்றவாறு வல்லமைகளை வயப்படுத்திக் கொள்வதில் வன்மம் வந்தால் வானொலி என்னும் சாதனம் யாருக்கும் வசமானதாகிவிடும்!

வானொலி நிகழ்ச்சித் தயாரிப்புக்கு வேண்டிய அடிப்படை அம்சங்கள் சில பற்றி இங்கு பார்ப்போம். (இவ் அம்சங்கள் அமையப் பெறாதவர்கள் வானொலி நிகழ்ச்சிகள் தயாரிக்கக் கூடாதென்பது என் கருத்தல்ல! இவ் அம்சங்களைக் கருத்திற் கொள்வது நல்லதென்பதே அபிப்பிராயம்).

எந்த மொழியில் நிகழ்ச்சி தயாரிப்பதானாலும் முதலில் வேண்டியது :-

மொழிச் சரளம் : அதாவது இலகுவில் பொருத்தமான வார்த்தைகள் வாயிலிருந்து வந்து விழவேண்டும். இல்லையென்றால் சுயவிமர்சனம் செய்யவேண்டும். நிகழ்ச்சிக்குப் போகுமுன் அத்தனை வசனங்களையும் எழுதி ஒத்திகை பார்த்து ஒலிவாங்கி முன் அமரவேண்டும்.

கலை ஆர்வம் : சமகால கலை, கலாசார நடப்புகள் பற்றிய நல்ல அறிவு வேண்டும் அல்லது அவைபற்றி அறிந்தோர் வாய்க்கேட்டு நன்கே ஆயத்தம் செய்து கொள்ள வேண்டும்.

தொழில் தட்ப அறிவு : இயக்கும் சாதனங்கள், அவற்றின் வல்லமைகள், நெளிவு சுழிவுகள் பரிச்சயமாக வேண்டும்.

இவையெல்லாம் வாய்த்தபின் அல்லது வாய்க்குமாறு ஆயத்தங்கள் செய்து ஒத்திகை பார்த்தபின், மனத்தையம், திடம் ஏற்படவேண்டும். இவ்வடிப்படை அம்சங்கள் அமைந்தபின் நெடும் பயணத்துக்கு நாம் தயாராகி விடுகிறோம். பயணம் புறப்பட்ட பின்தான், கல்லும் முள்ளும் காலிற் குத்தத் துவங்கும். ஆம் இங்கே நான் கல் என்பது ஒரு தயாரிப்பாளனின் சுயவிமர்சனம், முள் என்பது நேயர்களின் விமர்சனம். முள் குத்து முள், கல் குத்திய காயங்களைக் காயவைக்க நல்ல வழி ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சியையும் ஒலிப்பதிவு செய்து, கேட்டு, விமர்சித்து - குறை நிறை என்ன, அடுத்த முறை நான் எப்படி இவற்றை நிவர்த்தி செய்யக்கூடும் என ஆராய வேண்டும். ஒரு கரிசனை கொண்ட தயாரிப்பாளனின் முதல் விமர்சகன் தானேயன்றி வேறுயாரும்ல்ல. ஆகவே, பாரபட்சமின்றி தன் சொந்த நிகழ்ச்சியைத் தனக்குள்ளே விமர்சனம் செய்ய முனையும் ஒருவன் நாளடைவில் தன்னையே தயார் செய்து தரமான தயாரிப்பாளனாக மிளிர் முடியும்.

அடிப்படை கடந்து இப்போ தயாரிப்பு நிலையை எட்டிய ஒரு வானொலிக் கலைஞன் கவனிக்க வேண்டிய மிக மிக முக்கிய அம்சம், **குரல்வளம்**. ஆம், 'ஒலிவாங்கி (microphone) ஒருபோதும் பொய்ப்பேசுவதில்லை' என்பார்கள். இதனாற்றான் சிலருக்கு 'microphonic voice' 'ஒலிவாங்கிக்கு ஒத்த குரல்' என்று நாம் பீற்றிக் கொள்கிறோம். என்னைப் பொறுத்தவரை எந்தக் குரலையும் ஒலிவாங்கிக்கு ஏற்றதாகப் பரிச்சயப் படுத்திக் கொள்ள முடியும் என்ற கருத்தில் எவ்வித முரண்பாடும் கிடையாது. பொய்ப்பேசாத ஒலிவாங்கியை, அதன் சக்தியை நன்றாக அறிந்து கொண்ட ஒருவன் ஒலிவாங்கியை தன் வயப்படுத்தி, மயக்கி இயக்கமுடியும்.

உலகில் பிறக்கும் ஒவ்வொருவருக்கும் சாரீர, கண்ட அல்லது குரல் நாண்கள் வெவ்வேறு ஸ்தாயியில் அமைவதற்கு நாமல்லப் பொறுப்பு, பெரும் பாடகர் போல், பரிச்சயம் மூலம் குரல் ஸ்தாயியை மாற்றிக் 23 படிப்பகம்

கொள்ளலாம். இருப்பினும் அறிவிப்பாளனுக்கு வேண்டிய திறமைக்குச் சாதாரண ஒலிவாங்கி இடைவெளியே போதுமானது.

மேடைப் பேச்சாளர், வாகனங்களில் திரைப்பட விளம்பரத்துண்டு விதியோகிப்போர், பஸ்நிலையங்களில் தனியார் விளம்பர நிறுவனங்களுக்காக ஒலிபரப்புச் செய்வோர் போன்ற பல்வேறு அறிவிப்பாளர்களின் நாராசமான குரல் வளங்களை நாம் சிறுவயது முதலே அனுபவித்து வந்திருக்கிறோம். ஆனால் வானொலி அறிவிப்பாளர்களின் குரல் வன்மையை வியந்து, மயங்கி, அபிமான நாயகன் நாயகிகளாகக் கூட வரித்து, அந்த அருமையான குரல்களுக்குரிய அவங்கோல உருவங்களை நேரிற்கண்டு அட, இதுவா அது? என்று அதிருப்திப் பட்டுமிருக்கிறோம். இந்த வானொலி விந்தைக்கு பல காரணங்கள் உண்டு...

- வளரும் -

இக் கட்டுரையாசிரியர் எஸ். வாசுதேவன் இப்பொழுது பிறிஸ்பனில் தமிழ் வானொலி நிகழ்ச்சிகள் நடாத்தி வருகிறார். இவருக்கு இலங்கை வானொலியில் பணியாற்றிய நீண்டகால அனுபவமுண்டு. மேடை நாடகங்கள், வானொலி நாடகங்கள் ஆகியன எழுதியும், தயாரித்தும் வழங்கியுள்ளார்.

அறிந்து கொள்ளும் உரிமை
அனைவருக்கும் உண்டு.
ஆனாலும் உனக்கு ஒரு
அவசர எச்சரிக்கை!
பொய்களும் சிலவேளை
உண்மைபோல் தோன்றலாம்;
அப்போது,
கவனமாக உன்
காதுகளைப் பொத்திக்கொள்.
உண்மையாகவே இருந்துவிட்டாலும்
உனக்கென்ன அதைப்பற்றி.
அடையாளம் தெரியாத
தெருவோர சடலமாக
உருமாற வேண்டுமென்று
உனக்கென்ன ஆசையா?
அதற்காகவா உனது
இளமையை தியாகம் செய்து
கணிதம் விஞ்ஞானமென
கண்விழித்து கற்றாய்.
கவனமாக இருந்துகொள்!
உண்மையாகவே இருந்தாலும் - அது
உதைப்பது யாரையென்று பார்.
அதிகாரத்தில் உள்ளவனையா?
ஆயுதம் தரித்தவனையா?
சத்தம் போடாமல்
சத்தியத்தைக் கொன்றுவிடு.
பின்னர் சிலவேளை
பெரிய பதவிகள்
காத்திருக்கும்...உனக்காக..

காத்திருத்தல்

- அசன் -

'அம்மாவின் கடிதம்'

— யோகன்

இன்றைக்கும் வீட்டிலிருந்து ஒரு கடிதம் வந்திருந்தது. எப்போதும் போலவே, வேலையால் வந்து உடைமாற்று முன்னமே கடிதத்தைப் பிரிப்பதென... இன்றும் அப்படித்தான். முகப்பு விவாசத்திலிருந்தே அம்மாவின் கடிதம் என்று உணர்ந்து, பரபரப்புடன் படித்து முடிந்தாயிற்று... மனதை நெகிழ்த்திய பகுதிகளை மீண்டும் படிக்கிறான்.

"உனது கொட்பாவுக்கு C.T.B இல் இப்போ வேலையில்லை. பழைய சைக்கிள் வாங்கி எங்கள் படலையின் முன்னால் ஒரு சைக்கிள் சாமான்கடை நடத்துகிறார். சைக்கிள் திருத்தியும் கொடுக்கிறார். வாகனப் போக்குவரத்துகள் ஒன்றுமில்லை. ஈஸ்வரி வழமைபோல பயந்த சபாவம். பொம்பர் சத்தம் கேட்டதும் வீட்டுத் தாவாரத்தின் கீழ் வந்து ஒழிந்து நிற்பா... இந்த வீடு, வாசல் காணி பூமி ஒன்றும் வேண்டாம்; இந்த நாடும் நம் சொந்த நாடு இல்லை என்ற மனப்பன்மையுடன் வேறு எங்காவது நிம்மதியாக இருக்கவாமென்றால் அதற்கும் வழி தெரியவில்லை. சந்தையடியில் முன்றாவது முறையாகக் குண்டு போட்டு சந்திக்க கடையில் நாலு பேர் இறந்து விட்டார்கள். பாடசாலைக்குப் பிள்ளைகள் போவதும் இல்லை. வாத்தியார் சைன் பண்ண மட்டும் போகிறார்கள்".

"ஈஸ்வரியையும் ஒரு நல்ல துணையுடன் வாழவைக்க வேண்டும் என்பது எனது விருப்பம். அதற்காக கடவுளைத்தான் வேண்டுகிறேன். போனவருடும் எத்தனையோ கஷ்டங்கள் வந்தும் கடவுள் எங்களைக் கைவிடவில்லை... தம்பி பிடிபட்டு விடுதலையானது... சண்முகண்ணைக்கு நடந்தது... நீ வெளிநாட்டுக்குப் போனது... எல்லாவறையும் நினைத்துப் பார்ப்பேன்..."

கடைசி வரிகளை மனம் தானாகவே அழுத்தம் கொடுத்துப் படிப்பதை உணர்ந்தான். தொடர்ந்து வாசிக்க முடியாமல் கடிதம் நின்று போகிறது...

சண்முகண்ணை என்று அவனுக்குத் தெரிந்த சண்முகரத்தினம் அவனது குடும்பத்திற்கு ஒரு வகையில் சொந்தம்தான். எப்படியென்று அவனுக்கு எப்படித் தெரியும்? எப்படிச் சொந்தம் என்று அம்மாவிடம் கேட்பால் 'உன்னை... ஆச்சியின்னை, தம்பியின்னை...' என்று உறவுக்கயிற்றின் ஒரு துனியை இவளில் முடிந்து கொண்டுபோய் மறு துனியை சண்முகண்ணையில் முடித்து விடுவாள். இடையில் சிக்கலான பல முடிச்சுகள் இருக்கும். இவளால் கிரகிக்க முடிவதில்லை.

இதெல்லாவற்றையும் விட சண்முகண்ணையென்று அவன் கூப்பிடும் உறவே நிலைத்திருந்தது. ஒரு அச்சுக்கூடத்தில் வேலை செய்துகொண்டிருந்தார். அச்சுக் கோட்பாளராக இருந்தாரென பிறகு அறிந்தான். பத்மா அக்காவும், பிள்ளைகள் ராஜியும், சுசியும் ஒரு அமைதியான குடும்பமாக இருந்த அந்தக் காலங்கள்... வயற் காணிகளை ஒட்டிய அவர்களது வீடுகள்...

தேங்காய் ஏற்றிச் செல்லும் மாட்டு வண்டிகளின் இரும்புச் சில்லுகள் புழுதிச் சாலையில் கரகாக்கும் ஓசையில் துயிலெலும் அம்மா, அடுப்படியில் தேத்தண்ணி உலத்த அடுக்குப் பண்ணுகையில், இவன் படிப்பதற்கு வாய்ப்பு கொழுத்திக் கொண்டு அறைக்கு வருவான். அரச மரத்தடியில் சூயில்கள் கூவும் பின்னணியில், காசங்களும் குருளிகளும் குரல் காட்டும் அவ்வதிகாவை... இவன் வீட்டையும் சண்முகண்ணை வீட்டையும் பிரிக்கும் கிடுகு வேலியினூடே தெரியும் அறை யன்னலினூடும் ஒரு வாய்ப்பு வெளிச்சம் தெரியும். அது ராஜியின் ஐன்னல்... அவளும் அந்த வருடம் A/L இற்காகப் படித்துக் கொண்டிருந்த காலம்... இவனுக்கோ அந்தப் படிப்பிலும், தன் திறமையிலும் பெரும் நம்பிக்கை இருக்கவில்லை. அக்கா ஈஸ்வரியும் படிப்பைக் கைவிட்டு (படிப்பு அவளைக் கைவிட்டது என்பதே உண்மை) வீட்டோடு இருந்தாள். அவளுக்கும் எப்படியோ பொழுது போய்க்கொண்டிருந்தது. சண்முகண்ணை வீட்டுக்கு அடிக்கடி போவாள். இளையவள் சரியும் இங்கு இவன் வீட்டுக்கு வந்து கொண்டிருந்தாள். அவள் அப்போதுதான் ஆறாவதோ ஏழாவதோ இருக்கலாம்.

அப்பா அன்று வேலையால் வரப்பிந்திய ஒரு இரவு... அப்பாவின் வேலை அப்படி. C.T.B இல் மெக்கானிக்காக இருப்பதால், எப்போதும் அலுத்துக் களைத்து வந்து படுக்கையில் விழுகிறார். இவர்களது ஒழுங்கை போய் ஏறும் மெயின் றோட்டால் போகும் பஸ்ஸில் அப்பாவுக்கு அம்மா கட்டித்தரும் சாப்பாட்டைக் கொடுத்து விடுவதற்காக அடுத்து வரும் C.T.B பஸ்ஸை எதிர்பார்த்துக் காத்து நிற்பான். பஸ்ஸை மறித்து, டிரைவரிடம் சாப்பாட்டைக் கொடுத்தப் பழகியதில் பல டிரைவர்கள் இவனுக்குப் பழக்கம். பிறகு இவனுக்கு வயசு வந்ததும் இவன் தம்பியிடம் அந்த வேலையைப் பாரம் கொடுத்து விட்டான்.

ஒழுங்கையால் போகும் வாகனங்கள் கிழப்பும் புழுதி வேலியோரத்துப் பூவரசுமலைகளில் படிந்து போனதால், வளர்பிறைச் சந்திரனின் ஒளிபட்டு பூவரசுமலைகள் அந்த இரவில் பளபளக்கவில்லை. இப்போ சும்மா வாகனங்கள் மட்டுமா, இராணுவ டிரக்குகளும், கவச வாகனங்களும்ல்லவா அம்மண்ணை நசித்துச் செல்கின்றன. அவன் வளவுக்குப் பின்னால் பார்த்து கிடக்கும் வயல் ஒன்றில் சிறுதானிய விதைப்புக்காக உழுது கொண்டிருந்த டிரைக்டரின் வெளிச்சம் இடைக்கிடை தெரிந்தும் பின் மறைந்தும் கொண்டிருந்தது. உழுத மண்வாசனையையும், டிரைக்டரின் சத்தத்தையும் சுமந்து வந்தது காற்று.

பின்னே விளிந்திருந்த வயல்களின் நடுவே இருந்த குளம் வற்றிப்போயிருக்கிறது. மாரிகாலத்தில் குளம் முட்டிவிடும். குளம் முட்டினால் கதிர் விட்டிருக்கும் நெற் பயிர்களையெல்லாம் முடி அவர்கள் வேளாண்மையை நாசம் செய்யும். அடைமழை அடிக்கொரு வருஷங்களில் பெய்யத்தான் செய்கிறது. குளத்தின் ஒரு மூலையில் அரசமரத்தின் கீழுள்ள வைரவர் கோயிலில் மாரிகாலத்திலேயே திருவிழா நடக்கிறது. எனவே மழைக்காலம் அவனுக்கு மிகவும் பிடிக்கும். அடைமழைக்குப் பின் வெளிக்கும் ஒரு சூரியக்கதிர் நிறை காலையில் வயல்களையும், குளத்தையும் முடிக்கிக்கும் நீர்ப்பரப்பையும், மெல்லிய காற்று அதில் எழுப்பும் அவைகளையும் பார்த்து நிற்பான். பின் இருட்டத்தொடங்கும் வேளையில், பல்புகளின் வெளிச்சத்திலும், மக்கள் கூட்டத்திலும் ஜொலிக்கும் கோயிலின் வீம்பத்தைத் தூரத்தே தண்ணீரில் கண்டு தனிமையில் மகிழ்வான்.

வயற்கரை வேலியில் நின்ற பூவரசு மரங்கள் காற்றுக்குத் தலையை 26 விளித்தன. காற்றுக்குக் காவோவைகள் பனைகளில் உரஞ்சும் சத்தம்

கேட்டுப் பீதியுற்ற ஈஸ்வரி கதவு முகப்பில் அப்பாவுக்காகக் காத்திருந்த அம்மாவுடன் வந்து நின்றாள். அப்போதுதான் பக்கத்து வீட்டிலிருந்து அந்த அவலக்குரல் எழுந்தது. பத்மாக்காவின் குரல்...

“அவரை ஒண்டுச் செய்து போடாதையுங்கோ”.

கிடுகு வேலிக்கிடையிலிருந்த பொட்டுக்குள்ளால் புகுந்து சண்முகண்ணை விட்டுக்கு ஓடினாள். அவள் பின்னே அம்மாவும் ஈஸ்வரியும்... அப்போதுதான் இருட்டினுள் 'அவர்களில்' ஒருவனைக்கண்டு மலைத்துத்தடுமாறி...

இருளின் மைந்தர்களென அவர்களுக்கு முகங்கள் இருக்கவில்லை. துப்பாக்கிகளே பேசின. ஒருவன் சண்முகண்ணையைத் துப்பாக்கி முனையில் நகர்த்தியபடி... இன்னொருவன் பத்மாக்காவையும், அவவுடன் ஒட்டிக்கொண்டு அழுதுகொண்டிருந்த ராஜீயையும் சுசீயையும் முன்னேறவிடாமல் தடுத்தபடி...

“அழவேண்டாம். விசாரணை செய்தபின் விட்டுவிடுவோம்”.

இவனுக்கு நாவறண்டு கால் நடுங்கிக் கொண்டிருந்தது. யாவருக்கும் எதுவும் பேசமுடியவில்லை. அப்போதுதான் வாசலில் இன்னும் பலரும் நின்று கொண்டிருந்ததை உணர்ந்தான். எஸ்வாரிலும் ஆயுதங்கள் கொழுவப்பட்டிருந்தன. மானுடம் அங்கு இல்லாமல், வெறும் ஆயுதப் பொம்மைகளாக... ஏன்? ஏன்? ஏன்?.

“என்னத்துக்காகப் பிடிக்கிறீர்கள்” அந்த நேரத்தில் இது அர்த்தமற்றுப்போன கேள்வி.

“விசாரணை செய்தபின் விட்டுவிடுவோம். தமிழிலைதான் கதைக்கிறம்”

யீண்டும் கதைத்தால் அடிப்பார்கள் போலிருந்தது. முஸ்டியை ஒங்கி யயிற்றிலோ, அல்லது துப்பாக்கியின் மரப்பிட்யால் மண்டையிலோ ஒன்று போடக்கூடும். யீண்டும் பயந்தான். பத்மாக்காவும், பிள்ளைகளும் பலத்து அழுதனர். சண்முகண்ணை பரிதாபமாக அவர்களைப் பார்த்து 'வந்துவிடுவன் பயப்படாதையுங்கோ' என்று முணுமுணுப்பது போலிருந்தது... நித்திரை குழம்பிய விழிகளுடன்...

நேரத்தை விணாக்க அவர்கள் வீரும்பவில்லை. சண்முகண்ணையை அழைத்துக் கொண்டு படலையைக் கடந்தனர். கொஞ்ச நேரங்கழித்து இவன் ஓடிப்போய் தெருவைப் பார்த்தான். சற்றுதூரத்தில் நிறுத்தப்பட்டிருந்த ஒரு வாகனத்தில் யாவரும் நடந்து சென்று ஏறினர். பின் மறைந்தனர். வண்டியின் பின் பிறேக் வெளிச்சம் சிவப்பாக தெருக்கோடித் திருப்பத்தில் பளிச்சிட்டு மறைந்தது. ஊரே உறங்கிக் கொண்டிருந்த இரவு. வானிற் சந்திரன் அசையாதிருந்தான். காற்றும் அடங்கிப்போக நிசபத்தின் ஆட்சி...

எப்படி சண்முகண்ணை விட்டுக்குப் போவது? எப்படி அவர்களுக்கு ஆறுதல் சொல்வது? தயங்கினான். ஏன்? ஏன்? ஏன்?.

ராஜியும் சுசீயும் இவனைத் துளைத்தனர். “விசாரணை செய்தபின் விட்டுவிடுவீனம்”... அவர்கள் சொன்ன அதே பதிலை இவனும் சொன்னான்.

தூக்கம் இழந்த இரவு ஒன்று கடந்தது. களைத்துப்போய் விழிகள் முடிய விடிகாலைத்தூக்கம். காலை இவனுக்கொரு சேதி சொல்லக் காத்திருந்தது. இவன் ஓரளவு எதிர்பார்த்திருந்தான். சண்முகண்ணையின் உடல் மெயின் றோட்டினை ஒட்டியுள்ள கடைகளுக்கருகில் கிடப்பதாக... ஒடினான்... தலைபைத்துளைத்திருந்தது ஒரு ரவை... வழிந்த ரத்தம் சிவப்பிலிருந்து கறுப்பாகிக் கொண்டிருந்தது. போகும் வழியிலேயே காரியத்தை முடித்து விட்டார்கள். விசாரிக்கவும், விருந்தோம்பவும் அவர்களுக்கு நேரமும், தேவையும் இருக்கவில்லைப் போலும். ஒரு அரசியல் இயக்கத்துக்கு ஆதரவாய் இருந்தாராம் என்று பேசிக்கொண்டார்கள். எப்படி... ஒருவேளை அவ்வியக்கத்திற்கான பிரசாரப் பிரசுரங்களை வெளியிட உதவினாரா? சனங்களும் இந்த ஊகத்தையே, உண்மையென நம்பினர். யார் இதைச் செய்தது. யார்? யார்? யார்?.

மனமும், உடலும் சோர்ந்த சில நாட்கள் நகர்ந்தன. பிறகு நடந்தவைகள் எதுவும் இவனுக்குப் பிடித்ததாக இல்லை. பிறகு இவன் இந்த நாட்டுக்கு வந்து சேர்ந்தான். அதையெல்லாம் எப்படிச் சொல்ல...? சொல்ல வேண்டியது அம்மவுக்குப் பல இருப்பது போல...

'அம்மா, ஈஸ்வரி மட்டும் உன் பெண்பிள்ளை அல்ல. ராஜியும் சுசீயும் கூட உன்பிள்ளைகள்தான். தகப்பனில்லாத அவர்களை நீயும் கவனித்துக்கொள். ஏன் அப்பாவும் தான்! நான் இங்கிருந்து செய்யக்கூடியதெல்லாம் பண உதவியும், இந்த ஆறுதல் கடிதங்களும் தான். என்னால் இப்போ தீர்மானிக்க முடியாத ஒரு நாளில் நான் ஊருக்கு வருவேன்...'

அந்த நாட்கள்! அந்த இருப்பு! எவ்வளவு விருப்புடையதாய் இருந்தன! இங்கே இந்த நாட்டில் இவனொரு நினைவுகளின் மியூசியமாக... எல்லா நினைவுகளும் ஒரு வரலாற்றின் ஏடுகளாக... அதையே தனது சொத்துக்களாக..... □

பெரும் தொகையானோரின் விருப்பத்தால்

மீண்டும்

கொழும்பு மெயில்

அத்துடன், புதிய நாடகம் ஒன்றும்!

விரைவில் எதிர்பாருங்கள்

- மெல்பன் கலைவாட்டம்

அவுஸ்திரேலியச் செய்திகள்

சிட்னி

பிரபல இந்திய புல்வாங்குழல் வித்துவான் பத்மபுரீ ரமணியின் கச்சேரி 24.05.91 மாலை 8.00 மணிக்கு Sydney Opere Houseல் நடைபெற்றது.

சிட்னி தமிழ் மன்றம் அளிக்கும் இரு இந்திய வித்துவான்களின் இன்னிசைக் கச்சேரிகள் Macquarie மண்டபத்தில் நடைபெறவுள்ளன.

* திருச்சூர் ராமசந்திரன் - 25.05.91 மாலை 7.30 .

* திருமதி சாருமதி ராமசந்திரன் - 08.06.91 மாலை 7.30 .

லிங்காலயம் அளிக்கும் ஆனந்தவல்லியின் பரதநாட்டிய, குச்சுப்புடி நடனங்கள் 15.06.91, மாலை 7.30 மணிக்கு Seymour Centre ல் நடைபெறும்.

மெல்பன்

புல்வாங்குழல் வித்துவான் பத்மபுரீ ரமணியின் கச்சேரி 01.06.91 மாலை 8.00 மணிக்கு Victorian Art Centre ல் நடைபெறும்.

திருச்சூர் ராமசந்திரன் தம்பதிகளின் இன்னிசைக் கச்சேரிகள் எதிர்வரும் 02.06.91 மாலை 7.00 மணிக்கு Monash High Schoolல் நடைபெறும்.

இலங்கை அகதிகள் நிலை பற்றி அவுஸ்திரேலிய மக்களுக்கு அறியத்தரும் வகையில் ஒரு கண்காட்சி ஒழுங்கு செய்யப்பட்டுள்ளது. அகதிகள் வாரமான ஆடி 17-23ல் Fountangate Shopping Centreல் இது இடம்பெறும். ஒழுங்குசெய்பவர்கள் : அவுஸ்திரேலிய-தமிழ் அகதிகள் கழகம்.

இலங்கைத் தமிழ்ச் சங்கம் 'ஈழத்தமிழர் போராட்டம்' என்ற தலைப்பில் வானொலி நிகழ்ச்சியை நடாத்தவுள்ளது. எதிர்வரும் ஞாயிறு 11.00 -12.00 மணிவரை இந்த ஒலிபரப்பு 3CR 855AM அலைவரிசையில் இடம்பெறும். நேயர்கள் 419-8377 என்ற தொலைபேசி இலக்கத்தில் தமது கேள்விகளையும், கருத்துக்களையும் பகிரீந்து கொள்ளலாம்.

KEP ஸ்தாபனத்தார் 'கப்டன் பிரபாகரன்' என்ற விஜகாந்தின் நூறாவது திரைப்படத்தை திரையிட உள்ளனர். 06.07.91 மாலை 7.30க்கும், 07.07.91 பிற்பகல் 2.30க்கும், Monash Union திரையரங்கில் இக்காட்சிகளை ஒழுங்கு செய்துள்ளனர்

மண்ணை அளைந்தோம்; விண்ணையும் சாடினோம்!

எஸ். பொ.

காவனதி ஓடிக் கொண்டிருக்கிறதா? இந்த இடத்திலே, மணற் பிட்டியின் பிடரியிலே மோதி, கரையிலே பரம்பிக்கிடக்கும் மணலுடன் அளைந்து விளையாடத் தரித்து விட்டதா? .

விளையாட்டு என்றதும் மண் அளைந்ததுதான் நினைவுக்கு வரும். பிற்காலத்தில் 'மண்ணின் மைந்தர்கள்' என்பது அரசியல் கோஷமாகவும், 'மண்வாசனை' என்பது இலக்கிய கோஷமாகவும் உருவெடுத்தது. மண்ணின் ஸ்பரிசுத்திற்கு, அது புழுதியாக இருந்தாலும், தனியான ஒரு சுகம் உண்டு. முற்றத்தில் பரம்பிக் கிடக்கும் மணலைச் சிறு புட்டியாகக் கோலி, அதற்குள் ஒரு பச்சை ஈர்க்கிலைச் சாமர்த்தியமாக ஒளித்துவிடவேண்டும். எதிரியை அணாப்ப, 'கீச்சு மாச்சுத் தம்பளம், கீயோ மாயோ தம்பளம்' என்று மந்திரம் சொல்லுவதும் கவாதியாக இருக்கும். ஈர்க்கில் இருக்கும் இடத்தை ஊகித்து, இரண்டு கைகளையும் இணைத்துப் பொத்தவேண்டும். பொத்திய இடத்தில் ஈர்க்கில் இருந்தால் வெற்றி. சுரையிலிருந்தோ, வேலியிலிருந்தோ ஈர்க்கில் முறித்து விளையாடக்கூடாது. பழைய ஈர்க்கில் குத்தினால் 'ஏற்ப'க்கிப் போடும் என்று ஆச்சி கத்திக் கொண்டே இருப்பா.

மண்ணுக்குள் ஒளிந்து வாழும் 'குளுவான் மாடு'களைப் பிடிக்கும் விளையாட்டை என்ற மச்சான் காங்கேசுதான் காட்டித்தந்தவன். விட்டின் புறச் சுவர்களுக்குப் பலப்பாகவும், ஈரம் சுவறாமலும் மணல் குவிக்கப்பட்டிருக்கும். இந்த மணல் மேடுகளிலே, ஆங்காங்கு நேர்த்தியான சிறு குழிகள் தெரியும். இந்தக் குழிகளை விரைவாக ஷீல்களால் உழுதால் குளுவாங்களைப் பிடிக்கலாம். இவை சின்ன உயிர்ப் பிராணிகள். பலகையிலே மணல் பரப்பி இவற்றை விட்டால், கடற்கரை வண்டுகளைப் போல, இவையும் கோலங்கள் தீடும். புழுதி அளைந்தால் வயிற்றிலே பூச்சி - புழு விளையும் என்பது ஆச்சியின் கவலை. உயிர்களைச் சித்திரவதை செய்வதும் அவளுக்குப் பிடிக்காது. சத்தம் போடுவா. அவவைத் திருப்திப்படுத்துவதற்காக, அப்பையா என்னை அடிப்பது போல 'சவாவிரிசை' எடுத்துக் கொண்டு, தேர்ந்தெடுத்த ஈர்க்கில்கள் மூன்று நான்கினை ஒன்றாக வைத்து, என்னை அடிப்பது போல, தன் தொடைகளில் அடித்துச் சத்தம் எழுப்பிப் பேய்க்காட்டுவார். இந்தப் புழுடா எல்லோருக்கும் தெரியும் என்பது அவருக்கு மட்டும் தெரியாது! அப்பையா என்னை அடித்ததும் இல்லை. கோபித்து ஒதுங்கியதும் இல்லை. முறிச்சு வளர்க்காத முருங்கையாக நான் வளர்ந்தேன். அதற்காக அப்பையாவை நோகாதீர்கள்.

மணல் வீடு கட்டுவது விளையாட்டா? அல்லது Romantic ஆ? சென்னைக் கூத்தாடிகள் எடுக்கும் சினிமாவில் அது பாரிய Symbolism ஆகவும் மாறிவிட்டது. 'தீ' நாவலை எழுதிய காவத்திலே, தேத்தாதீவுக் கடற்கரையில் அமர்ந்து, எத்தனை மணல் வீடுகளைக் கட்டி, அவற்றை அழித்துக் கொண்டே என் கற்பனையை வளப்படுத்தினேன் என்பது என் நினைவுக்கு வருகின்றது... யாழ்ப்பாண அலுப்பாந்தியிலே குவித்திருக்கும் ஈர மணற் கும்பங்களிலே, மாலை நேர மயக்கத்திலே, என் ஈல்பரத்துடன் கழித்த இனிய பொழுதுகளை என் நினைவுகள் இப்பொழுது இச்சையுடன் அசைபோடுகின்றன... ஆனால், சின்ன வயசில்? 'விட்டின்

30 முன்பக்கத்தையாவது கல்வீடு ஆக்குவம்' என்ற திட்டத்திலே, முற்றத்தில்

குருத்துக் குறுமணல் குவிக்கப் பட்டிருந்தது. 'பாலாத்து மணல்' என்று பேசிக் கொண்டார்கள். விளையாட்டு விஷயங்களில் சின்னண்ணர் மகா விண்ணன். அழகான வீடுகளைக் கட்டுவார். எத்தனையோ பொந்துகள் வைத்து எலிவளைகள் செய்வார். வேஞ்சிகளில் எலிகள் செய்து, பொந்துகளிலே பூந்து புறப்பட்டுவரும் 'மாஜிக்' காட்டுவார். பால்நிலவு இரவொன்றில் இருவரும் சேர்ந்து எலிவளைகள் செய்து முடித்தோம். அசதியில் தூங்கிவிட்டோம் போலும். காலையில் வெண்தாழக் கிழவர் வெயில் குளிக்க அதில் குந்திய பொழுது, எலிவளைகள் பொறிய, மண் கவ்வி விட்டார். கிழச் சிங்கத்தின் கர்ஜனைக்கு முன் நாம் எம்மாத்திரம்? அப்புக்குட்டி மேசன் வீடு கட்டிய வேகத்தில், அந்த மணல்மேடு சுவடு தெரியாது அழிந்து போயிற்று!.

கல்தோன்றி மண்தோன்றாக் காலத்தே தான் முந்தோன்றியதாகப் புளுகாவிட்டால் தமிழனுக்கு மண்டை வெடிச்சப் போகும். இவை தோன்றுவதற்கு முன் தோன்றிய தமிழன் எங்கே கக்கசுக்குப் போனான் என்று நினைக்கும் பொழுது எனக்குச் சிரிப்பு வரும்... மண்ணைப் போன்றே, கல்லும் விளையாட்டுக் கருவியாகப் பயன்பட்டது. அக்கா கொக்கட்டான் ஆடுவதில் படு சூரி. அவ விளையாடுவதற்கு, ரயில்பாதையில், சவவைக் கல்லைப் போன்ற, சிறிய பளிங்குக் கற்களை நான் பொறுக்கிக் கொடுப்பேன். தலைக்கு மேலே ஒரு கல்லை எறிந்து, அது அந்தத்தில் நிற்கும் பொழுதே, தரையில் பார்பிவைத்த கற்களை எடுத்துக் கொண்டு, கீழேயும் கல்லை எற்தும் வாகமும், வேகமும்... புளியங் கொட்டைகளை வைத்துப் பாண்டி விளையாடுவா. பாண்டிக்குழிகள் செதுக்கிய பலகை ஒன்று, பக்கத்து வீட்டு ஆண்டாளிம இருந்தது. அவ அக்காவின் சிநேகிதி. என்னதான் உதவிகள் செய்தாலும், அக்கா தன் சிநேகிதிகளுடந்தான் விளையாடுவா. எங்களைச் சேர்த்துக் கொள்ள மாட்டா. பொம்பிளையன் விளையாட்டில் பொடியன் சேர்க்கடாது என்று அழுவா. அழகைதான் அவவுடைய பெரிய ஆயுதம். குட்டான் சோறு ஆக்கி விளையாடும் பொழுது, சாப்பிடுவதற்கு எங்களைக் கூப்பிடுவது மட்டும்தான் அவ கடைசிவரை எங்களுக்குக் காட்டிய சலுகை.

சிறு கோயில் நிறுவி, திருவிழாக்கள் நடத்துவது அலுக்காத விளையாட்டு. அயலிலுள்ள கோயில்களிலே திருவிழாக்கள் நடக்கும் காலத்தில் ஒரு வேகம் பிடித்துவிடும்! இந்த விளையாட்டில் பிள்ளைகள் பம்பவாகச் சேர்ந்து கொள்வார்கள். பக்தியை வெளிப்படுத்தும் ஆசாரத்துக்கு யாழ்ப்பாணம் எப்பொழுதும் 'ரெடி மேட்'டாக அங்கீகாரம் வழங்கிவிடும். ஒரே அளவான நான்கு ஈர்க்கில்களை எடுத்து, நான்கு குரும்பட்டிகளை இணைத்து ஒரு சதுரம் செய்வோம். மேலும் நான்கு குச்சிகளை வைத்து முட்டியாக ஒரு குரும்பட்டியைக் குத்தி நிறுத்திவிட்டால் தேர்! பாக்கி அவங்காரம்தானே. சப்பிரம் கட்டுவது கூடுதலான வேலைப்பாடு கொண்டது. அயலிலே சடங்குகள் நடந்து முடிந்தால், அவங்காரப் போப்பர்கள் - ரிஸ்யு பேப்பர், வாணிஷு பேப்பர், காக்கா பொன் முதலியன - நைஸாகக் களவெடுத்து வைத்துக் கொள்ளுவோம். அந்தக் காலத்தில் அயலிலே இருந்த தென்னந் தோப்புகள் அழிந்து, புதிய வீடுகள் எழுந்து கொண்டிருந்தன. தென்னங் குருத்துகளுக்கும், தந்தச் சிரிப்பினை அடக்கி வைத்திருக்கும் குஞ்சுப் பாளைகளுக்கும் பஞ்சமில்லை. கோயில் கட்டுவதற்கும், தோறணங்கள் இணக்குவதற்கும் இவை மிகவும் பயன்படும்.

புவரசம் பூக்களிலே வடிவாப் பொம்மைகள் செய்யலாம். கொடிமல்லிகை, குண்டு மல்லிகை, அடுக்கு மல்லிகை, ஊசிமல்லிகை, வேசி மல்லிகை, வாடா மல்லிகை, அரிதாகக் கிடைக்கும் ராஜமல்லிகை என மல்லிகை பல வகைத்து...
 நதியாவட்டை, சிதம்பரத்துப் பூக்கள், அரளி, கொன்றை, மணிவாழை, காசித் தும்பை ஆகிய பூக்களும் இவ்வெசாகக் கிடைக்கும். தாமரைப் பூக்களும், ரோஜாப் பூக்களும் கட்டப்பட்டால் கிடைக்கும். பறங்கித் தெருப் 31

பகுதியிலேதான் காசிதப் பூக்கள் என்ற போகான்வல்லா கிடைக்கும். அது நெடு காலத்துக்கு வாடாது. முள்முருக்கம் பூவும், பூசணிப் பூவும் அவங்காரத்துக்குக் கலாதியானவை. வெள்ளைப் பூக்களை நூலாவே தொடுத்து மாலைகள் கட்டுவோம். கந்தசாமி கோயிலடிமீயில், அரசடி வீதியில் பொம்மைக் கடைகள் இருந்தன. கடவுள் சிலைகள் மட்டுமல்லாமல், எருது - குதிரை - யானை முதலிய வாகனங்களும் கிடைக்கும். சிலைகள் உடைந்தாலும், வேப்பம் பிசினால் ஒட்டிச் சரிக்கட்டி விடுவோம். திருநீறு, சந்தனம், குங்குமம் எல்லா வீட்டிலும் கிடைக்கும். வாழைத் தடலில் சாம்பிராணிக் குச்சிகள் குத்துவோம். பெரிய எள்ளெண்ணெய்ச் சட்டியில் (பெருமாள் கோயில் உபயம்) சாம்பிராணி, பழைய வானிகளும், தகர டப்பாக்களும் இருந்தால் பல கூட்டம் மேளங்கள். புவரசம் இலைகளிலும், தென்னோலைக் குருத்துகளிலும் உனது குழல்கள் இணக்கும் வித்தையையும் கற்றுக் கொண்டோம். 'பீப்பீ... டும் டும்...' ஒலிகள் வாயிலிருந்து புறப்படும் சுருதி சேர்க்கும். பக்தி பரவசமாக திருவிழா உள்வலம் வந்தால், பெரியவர்கள்கூட மரியாதை செய்வார்கள். அவ்வாறு கிடைக்கும் மரியாதை எங்களுக்குத் தரும் சந்தோஷம் கொஞ்சமல்ல... திருவிழா, கும்பவாக நடத்தும் விளையாட்டு.

வெற்றி தோல்வி காணும் கோஷ்டி விளையாட்டுகளும் பல. வாரோட்டம் வீரரவாக ஓடவல்ல பயிற்சி அளிப்பது. ஆனால், கெத்தியடி ஜனரஞ்சகமானது. இரண்டு கோஷ்டிகள் பிரிக்கப்பட்டாலும், பெரிய வட்டக்கோடு ஒன்று மணலிலே கீறப்படும். ஒரு கோஷ்டி வட்டத்துக்குள் நிற்கும். வெளியே உள்ள கோஷ்டியில், ஒவ்வொருவராக 'கெத்தியடித்து' (ஒற்றைக் காலை மடக்கிக் கொண்டு, ஒற்றை காவால் எ...கி ஓடுதல்) உள்ளே உள்ளவர்களைத் தொட்டு 'அவுட்டாக்க வேண்டும். உள்ளே உள்ளவர்கள் கோட்டுக்கு வெளியே ஓடினாலும் 'அவுட்'. கெத்துபவரின் இரண்டு கால்களும் நிலத்தில் பட்டால் 'அவுட்'. கெட்டிக்கார விளையாட்டுக்காரர்கள் பிடிபடுவது போலப் போக்குக்காட்டி, சடுதியாக உச்சுவதன் மூலம் கெத்தியடிப்பவரை விழவைத்து விடுவார்கள்! கெத்தியடிப்பவர் பழைய கறளை வைத்துக் கொண்டு, தொடுவதற்குப் பதிவாக உன்றி அடிக்கொடுப்பதும் உண்டு. ஒரு கோஷ்டியில், கடைசிவரை ஒருவராவது 'அவுட்டாகாமல் இருந்தால், அந்தக் கோஷ்டிக்கு ஒரு 'பழம்'. தாச்சி விளையாட்டும் கோஷ்டி விளையாட்டே. இதனைச் சிறுவர்கள் மட்டுமல்லாமல், இளந்தாரிகளும் விளையாடுவார்கள். வேட்டையை மடித்துக் கொடுக்குக் கட்டிக் கொண்டு அவர்கள் விளையாடுவது வேடிக்கையாகவும் பயங்கரமாகவும் இருக்கும். இந்த விளையாட்டுக்குச் சற்று விசாலமான இடம் தேவை. கிராமங்களுக்கிடையில் பெரிய அளவில் தாச்சி விளையாட்டுப் போட்டிகள் நடந்ததை நான் பார்த்திருக்கிறேன். கட்டைப் பந்து அல்லது பிள்ளையார் பந்து வேடிக்கையானது. அது மக்கள் ஆதரவை பெருமளவிலே பெறவில்லை. பிற்காலத்தில் கரப்பந்தாட்டமே இளந்தாரிகளுடைய வீர விளையாட்டாக நிலைத்தது.

ஒளிச்சுப் பிடிக்கிறதும் சோக்கான விளையாட்டு. பிறகு, இதை 'கள்ளனும்-பொலீஸ்' விளையாட்டு என்று அழைத்தார்கள். எதிர்காலத்தில் 'ஆயிடியும்-புலிகளும்' விளையாட்டு என்று அழைப்பார்களோ, என்னவோ?.

பருவ காலத்துக்கு ஏற்ப யாழ்ப்பாண விளையாட்டுக்கள் மாறும். மாங்கொட்டை விளையாட்டு இலேசாகத் தலை காட்டி மறைந்து விடும். இலுப்பைக்கொட்டையடி ஒரு சமூக அந்தஸ்தைப் பெற்றிருந்தது. அந்தக் காலத்தில், அயலில் இலுப்பை மரங்கள் ஏராளம். பலாலி ரோட் நாவலர் வீதியைக் குறுக்கறக்கும் சந்தி இலுப்பையடிச் சந்தி என்றே அழைக்கப்பட்டது. கோயில் வளவுக்குள் மூன்று நான்கு இலுப்பை மரங்கள். வேதப்பள்ளியை ஒட்டினாற்போல பென்னம் பெரிய இலுப்பை மரம். பருவகாலத்தில் எங்களுடைய முற்றத்திலேகூட, வெள்வால்கள் இலுப்பைக் கொட்டைகளைப் போட்டுவிடும். ஆரம்ப காலத்தில் இலுப்பைக் கொட்டைகள்

நரம்பும் கீறப்படும். ஆட்டத்துக்கு குறைந்தது இரண்டு பேர் தேவை. நாவைஞ்சு பேரும் விளையாடலாம். ஒவ்வொரு ஆட்டத்துக்கும் 'கட்டு'வதற்கான கொட்டைகளின் எண்ணிக்கை நிர்ணயிக்கப்பட்டு, அவை நடுநரம்புக் கோட்டின் ரீளத்துக்கு அடுக்கப்படும். அடிக்க உதவும் கொட்டை 'உச்சான்'. இரண்டு பக்கமும் சப்பையான கொட்டைகள், அல்லது கொளுத்த முதுகுடைய உருண்டைக் கொட்டைகள் 'உச்சான்'களாகப் பயன்படுத்தப்படும். அவை கனமாக இருந்தால் விசேஷம். உச்சாங்களைக் 'கட்டுவதன் மூலம் அடிக்கும் வரிசை நிர்ணயிக்கப்படும். அடிப்பதன் மூலம் ரீள் சதுரத்துக்கு வெளியே வரும் கொட்டைகள் அடிப்பவருக்குச் சொந்தம். முழுக் கொட்டைகளையும் அடித்தெடுப்பது விளையாட்டின் ஒரு பாட்டம்.

இலுப்பைக் கொட்டைகள் மலிவாகப் புழங்கும் காலத்தில் இளந்தாரிகள் 'கோதா'வில் இறங்கிவிடுவார்கள். ஒரு வட்டம் கீறப்பட்டு, ஒரு பாட்டத்துக்கு ஆளுக்கு ஐம்பது அல்லது நூறு என்று பெருந்தொகைக் கொட்டைகள் நிர்ணயிக்கப்பட்டு, அவை வட்டத்தின் மத்தியிலே குவிக்கப்படும். அடிக்கும் வரிசை இதிலும் 'உச்சான்' கட்டுவதின் மூலமே நிர்ணயிக்கப்படும். யார் முதலில் ஒரு கொட்டையை அடித்து எடுக்கிறாரோ, அவருக்கே முழுக்கொட்டைகளும் சொந்தம். 'கட்டும்'பொழுதே கொட்டையை வெளியே வாசீ செய்ப்பும் விண்ணார்களும் இருந்தார்கள். இது ஒருவகைச் சூதாட்டம் போல நடத்தப்பட்டது என்பதை இப்பொழுது நிதானிக்க முடிகிறது. ஒருவனால் ஒரே நாளில் மூவாயிரம் முதல் பத்தாயிரம் கொட்டைகள்வரை ஜெயிக்க முடியும். 'இப்படிச் சம்பாதிக்கப்படும் கொட்டைகள், வீட்டுக் கோடிகளிலே தூங்கும் வெடித்த பாளைகளிலும், காலியான சீமெந்துப் பீப்பாக்களிலும் சேமிக்கப்படும். இலுப்பைக் கொட்டைச் 'சீஸன்' முடிந்ததும், வியாபாரிகள் வந்து இலுப்பைக் கொட்டைகளை வாங்கிச் செல்வார்கள். இந்தக் கொட்டைகளிலிருந்து வடிக்கப்படும் இலுப்பெண்ணெய்தான் கற்பகத் தரு நாட்டிலே olive oil ஆகப் பயன்பட்டது என்பதை இன்றைய தலைமுறையினர் அறியார்கள். சிறுபிள்ளை விளையாட்டு - சூதாட்டம் - வியாபார பேரம் எங்கிற வாப்பாட்டில் அமைந்த அரசியல் 'சாணக்கியத்' தளத்தை நேற்றைய தமிழ் அரசியல் தலைவர்கள் இலுப்பைக் கொட்டை விளையாட்டிலிருந்து கற்றுக் கொண்டார்களோ என்று எண்ணத் தோன்றுகின்றதல்லவா? எனக்கும் அவ்வாறே.

பனை மரங்களுக்கு அடுத்ததாக யாழ்ப்பாணத்தின் சிறப்பான Land-mark வேலிகளே. யாழ்ப்பாணக் கலாசாரத்தின் ஒரு பகுதியை வேலிக் கலாசாரம் எனக் கொள்ளினும் பொருந்தும். அந்தக் காலத்தில், யாழ்ப்பாண நகர்ப் பகுதியைக் கிடுகு வேலிகளே ஆக்கிரமித்திருந்தன. கிடுகு வேலிகளை 'அறிக்கை' யாக அடைப்பதற்காகப் பூவரசம் கதிகால்கள் சிரத்தையுடன் வளர்க்கப்படும். வளர்ப்பதும் சுகம். மழை காலத்தில் கம்புகளை ஊன்றிவிட்டால், பராமரிப்பு இன்றி வளர்ந்துவிடும். மழை காலத்தை அண்டிக் குழை வண்டில்களின் திவ்விய காட்சி! பூவரசங் குழைகள் புகையிலைச் செய்கையாளர்களுக்கு மிகவும் பயன்படுமாம். குழை வாங்கவும் - வீற்கவும் கடுமையான பேரம் நடைபெறும். எங்கள் பகுதிகளில் ஓட்டை நாகேசர் மத்தியத்துக்கு இல்லாமலும் ஒரு பேரமா? என்றாலும், ஆள் வலு சுழியன்! ஓட்டைப் பற்களுக்கிடையில் எச்சில் தூவானம் பெய்து கொண்டே இரண்டு பக்கத்தாரும் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடியதாக விலையைத் தீர்த்துவிடுவார். அவர் தரகு பெறுவதில்லை. அவருடைய சமூகத் தொண்டில் இதுவும் அடங்கும்.

மறைந்த முன்னாள் பாரதப் பிரதமர்
ராஜீவ் காந்திக்கு
மரபுவின் அஞ்சலிகள்!

வேலிக் கலாசாரத்திலே முகிழ்ந்த வீர விளையாட்டுத்தான் கிட்டியடி என்று எனக்குத் தோன்றுகின்றது. குழை வெட்டும் காலத்தில் கிட்டியடி உச்சம் பெறும். கிட்டிகளுக்கும் புள்ளுகளுக்கும் ஏற்ற பல sizesகளிலும் தடிக்கள் கிடைக்கும். சும்மா காலத்தில் கிட்டிகளுக்குப் புவரசம் கம்பு வெட்டினால் 'வாழத் தெரியாத ஊதாரிகள்' என்று யாழ்ப்பாணம் உமிழ்சு போடும். கிட்டியடி விதிகள் இடத்திற்கு இடம் சிறிய பாபேதங்களுடன் ஆளப்படும். தெண்டுவதற்கான குழிதான் மையம். கிட்டியால் புள்ளியைத் தெண்டிய பின்னர், குழிக்குப் பின்னால் கிட்டி குறுக்குப் பாட்டில் வைக்கப்படும். தெண்டும் போது புள்ளை catch பிடிச்சாலும் 'அவுட்'. புள் விழுந்த இடத்திலிருந்து, புள்ளைக் குழியை நோக்கி எறிய வேண்டும். எறியும் பொழுது புள் குழிக்குள்ளோ, கிட்டியின் அளவுக்கு உட்படக் குழியின் அருகிலேயோ புள் விழுந்தால் அடிப்பவர் 'அவுட்'. புள் 'ஆறு'வதற்கிடையில் அதனை அடித்தால் 'ஸ்கோர்'. அடிக்கும் பொழுது புள் போய் விழும் இடத்திற்கும் குழிக்கும் இடைப்பட்ட தூரத்தைக் கிட்டியால் அளந்துதான் 'ரண்' அல்லது 'ஸ்கோர்' கணிக்கப்படும்.

புள்ளைப் பல பாகங்களிலே வைத்துத் தூர இடத்திற்கு அடிப்பதிலும், புள்ளை எறியும் பொழுது அதனை எதிர்கொண்டு கிட்டியால் வீச்சாகக் கிட்டியால் அடிப்பதிலும் தான் ஆட்டக்காரரின் திறமையும் துட்பமும் கணிக்கப்படும். 'பாட்டம்' இத்தனை ரண்களில்' என்று முன்னரே தீர்மானிக்கப் பட்டிருக்கும். அந்த 'ரண்'களை எந்தக் கோஷ்டி முதலில் அடித்து எடுக்கிறதோ, அதற்கு வெற்றி! அதனைத் தொடர்ந்து 'பாட்டம்' அடிப்பார்கள். கெட்டிக்காரக் கோஷ்டி பாட்டம் நடத்தினால், குழியிலிருந்து இரண்டு மூன்று மைல்களுக்கும் ஓடவேண்டி வரும். பாட்டத்தின் ஓர் அம்சம் 'சுடு குடு' போவ இருக்கும். முச்ச விடாமல் கூளிக்கொண்டு புள்ளைக் குழிக்குக் கொண்டுவந்து சேர்த்தால் ஆட்டம் முடிவடையும். புவரசம் புள் சீக்கிரம் உடைந்துவிடும். தூரத்துக்கும் போகாது. என் சின்ன அண்ணா கிட்டி விளையாட்டில் ஒரு சம்பியன்: மன்னன். அவர் ஊர் எல்லாம் தேடி கொப்பாய் புள், துவரம் புள், புள்ளைப் புள் ஆகிய வகைகளும் வைத்திருப்பார். அவர் விசேஷ புள்ளை அடித்தால் விண் கூளிக்கொண்டு பறக்கும். அவர் அடிக்கும் புள்கள் எதிர்க்கோஷ்டியினருடைய தலவையையும் முகத்தையும் பதம் பார்ப்பதும் உண்டு. ரத்தக் காயங்களும், அம்மாக்களின் 'குய்யோ முறையோ' அழுகுரலும் அவர் விளையாடும்பொழுது சகலம். எது எப்படி இருந்தாலும், பிற்காலத்தில் கிரிக்கட் மாட்ச் ஒன்றைப் பார்த்த வெண்தாடிக்கிறவர், கிட்டியடியிலிருந்துதான் வெள்ளைக்காரன் 'கிரிக்கட்' விளையாட்டைக் கண்டு பிடித்தவன் என்ற கோட்பாட்டை முன்வைத்தார். இதற்கு ஓட்டை நாகேசரும் ஆதரவாளர்.

கோஷ்டி விளையாட்டுக்கும் எனக்கும் ஒரு ராசி உண்டு. நான் எந்தக் கோஷ்டியில் இருந்தாலும் அந்தக் கோஷ்டி தோற்பது நிச்சயம். இதனால் என்னை விளையாட்டுக்களிலே சேர்க்கப் பஞ்சிப்பட்டார்கள். இந்த அவமானத்தாலும் நான் வாசிப்புப் பழக்கத்தை வாலயப்படுத்தத் துவங்கினேன். விளையாட்டுத் துறையில் அடைந்த தோல்விகள், இன்னொரு துறையிலே வெற்றி பெறவேண்டும் என்ற வெறியை என் பிஞ்சு நெஞ்சிலே உணர்நி இருத்தல் கூடும் என்பதை இப்பொழுது நிதானிக்க முடிகிறது.

kite -பட்டம் - காற்றாடி-கொடி என்ற சொற்கள் ஒரே பொருளைக் குறிக்கும். கொடி ஏத்தினால் நாங்களே ஆகாசத்திலே பறக்கிறது போல ஒரு உணர்வு ஏற்படும். மொறட்டுவா சிங்களவர்கள்தான் உலகத்துக்கே கொடி ஏத்தக் கற்றுக் கொடுத்தவங்கள் என்ற கணக்கிலைதான் இந்தக் காலத்திலை கொழும்புப் பத்திரிகைகளிலை எழுதுறார்கள். கலாப்பலங்களும் பிரசரிச்சுப் பெரிய அட்டகாசம். ஒரு புளுகைச் சொல்லி, காலப்போக்கிலே அதையே உண்மை என்று நம்பும் வீயாதி மகாவம்ஸ காலத்திலிருந்தே சிங்களவர்களுக்கு உண்டு. இந்த அணாப்புதல்களும் கெறுக்களுந்தான் இன்று இலங்கை பீயாப்போனதுக்குப் பிரதான காரணம். யாழ்ப்பாணத்துக்கு கொடி

பாம்புக் கொடிதான் மிகவும் எளியது. சீனாக்காரங்களும், அவங்களைக் கொப்பியடிச்ச இலங்கையின் 'சீனாப்புள்ளி' களும் ஏத்துற பாம்புக்கொடிகள், பாம்பின் உருவ அமைப்பில் இருக்கும். யாழ்ப்பாணப் பாம்புக் கொடி more symbolic. படம் எடுத்தாடும் பாம்பின் தலையை உருவப் படுத்தவது போல கொடி. அதற்குக் கட்டும் வாலை, நாம் பாம்பின் உடலாக உருவகப்படுத்திப் பார்க்கவேண்டும். சின்ன வயசிலேயே பாம்புக் கொடி கட்டப் பழகிக் கொண்டேன். அப்பையாதான் என் குரு. நான் பாம்புக் கொடி ஏத்தத் துவங்கிட்டால், நான் குளிக்கும் பொழுது கட்டுற கோவணங்களுக்கு வந்தது ஆபத்து! அவை கொடிகளுக்கான வால்களாக மாறினீரும். பேந்து குளிக்கிறதுக்குக் கோவணம் இல்லாமல் நான் பட்ட அவதிகளை இப்பொழுது நினைத்தாலும் சிரிப்பு வருகின்றது. நான் பாம்புக் கொடி கட்டும் வித்தை, ஹைஜீரியாவிலும் கொடி கட்டிப் பறந்தது! ஹைஜீரியாவிலிருந்து இன்று கனடாவிலும் இங்கிலாந்திலும் குடியேறியுள்ள தமிழ்ப் பிள்ளைகள் பலருக்கும், ஹைஜீரியாக் காற்றிலே பறக்க விடுவதற்கு ஏத்தனையோ பாம்புக் கொடிகளைக் கட்டிக் கொடுத்தேன் என்பதை இப்பொழுது அசைபோடும் பொழுது சுகமாக இருக்கிறது.

ஆடிக் காத்திலை அம்மியும் பறக்கும் என்பார்கள். அம்மி பறந்ததை நான் கண்டதில்லை. அம்மிபோன்ற பாரமான கொடிகள் பறந்ததைக் கண்டிருக்கிறேன். கொடி பறக்க விடுகிற காலத்திலை காற்று எப்படி வீசும் தெரியுமே? அது ஒரு காத்துத்தான்! பாம்புக் கொடி, பருந்துக் கொடி, கொக்குக் கொடி, பெட்டிக் கொடி, சானாக் கொடி... எத்தனை நிறங்களிலே, எத்தனை வகையான கொடிகள் வானத்தை மொய்த்துப் பறந்து கொண்டிருக்கும்! கொடிச் சண்டை போடுறதுக்கு பருந்துக் கொடிதான் ஏற்றது. சானாக் கொடிக்கு விண் கட்டிக் கூவச் செய்யலாம். ஆனால் விண் கூவப் பறக்க விடுறதுக்கு எட்டு மூலைக் கொடிதான் விசேஷம்.

எங்கடை அயலிலை கொடி ஏத்துறதிலை ரெங்கண்ணாவை அடிக்கிறதுக்கு ஒருத்தரும் பிறக்கேல்லை. அவர் தபால் கந்தோரிலை பெரிய வேலை. கொடி ஏத்துறதுக்கு அவரைப் போல ஆராலும் செலவழிக்கவும் ஏலாது. ஒரு முறை அவர் பன்னிரண்டடி உயரமுள்ள எட்டுமூலைக் கொடி ஒன்று செய்தவர். இது செய்வதற்கு ஸ்பெஸுவாகச் சலாகைகளும், பூங்கில்களும், பிரம்புகளும் தேவைப்பட்டனவாம். எத்தனையோ கயிறு முடிச்சுகளைப் பிரித்தெடுத்ததான் வால் கட்டினவர்கள். அது ஏத்துறதுக்கான நூலை ரெங்கண்ணா கொழுப்புக்குப் போய் வாங்கி வந்தவாராம். அதற்கு விண் பூட்டுறதுக்குத் திருநெல்லெலியிலிருக்கிற ஒரு தச்சுக் கிழவர்தான் வந்து உதவி செய்தவாராம். அதைப் பறக்க விடுவதற்கு மட்டும் பத்தாப் பேருடைய உதவி தேவைப்பட்டது. தனி ஆள் எண்டால் இழுத்துக் கொண்டு போயிடும். ஏத்தின பிறகு புவரசம் மொக்கு ஒன்றைச் சுற்றித்தான் நூல் விட்டவை. புவரசம் மரம் பாறிப்போகும் என்று கிழவர்கள் அந்தரப்பட்டதும் உண்டு.

அன்றிரவு முழுவதும், அந்த எட்டுமூலைக் கொடி எழுப்பிய விண்கூவல் கேட்டுக்கொண்டே இருந்தது. வீடுகளிலும் அது பற்றித்தான் பேச்சு. 'கைக்குளஞ் சந்தையார் ஏத்துற 'ஆள் கொடி'யை பீட் அடிக்க ஏலாது' என்று அப்பையா தன் மண்ணின் பெருமை பேசப் போய், வகையாக மாட்டிக் கொண்டார். அன்றிலிருந்து 'ஆள் கொடி' பறக்க விடுவதைக் காட்டும்படி துளைக்கத் துவங்கினேன். நல்லூரிலே, பண்டாரக் குளத்து வெளியில், ஆள் கொடி ஏறிக் கொண்டிருப்பதை, அப்பையா கரிசனையுடன் என்னைக் கூட்டிக்கொண்டு போய்க் காட்டினார். ஆள் கொடியும் பெரிசுதான் அதற்கு 'பலபுகளும் பூட்டியிருந்தார்கள்.

ரெங்கண்ணா சும்மா இருக்கவில்லை. ராசா அண்ணனின் உதவியுடன், அடுத்த கிழமையே தன்னுடைய எட்டுமூலைக் கொடிக்கும் 'பலபு' பூட்டிப் பறக்க வைத்தார். இரவிலே, நிர்மலமான வானத்திலே 'பலபுகள் நட்சத்திரங்களைப் போல 'டால்' வீச, விண் கூவுதல் இசை மழையாக பெய்ய, அந்த வெண்ணிற 35

எட்டுமூலை கொடி பறந்த அழகே அழகு! நான் சாகும் வரையில் எந்த அற்புதக் காட்சியை மறக்க மாட்டேன்.

வீளையாட்டின் கைவண்ணம் அன்று ஓங்காரமிட்ட அந்த யாழ்ப்பணத்து வானிலே, இன்று, தமிழ் உயிர்களைப் பலிகேட்டு helicopter கள் உறுமித் திரியும் செய்தியைக்கேட்கும் பொழுது மனம் வியாகூலம் அடைகின்றது. மீண்டும் அந்த வானிலே பிரமாண்டமான 'ஆள்' கொடிகளையும் ரெங்கண்ணாவின் எட்டுமூலைக் கொடிகளையும் பறக்கவிட்டு அழகு பார்க்க வேண்டும் என்கிற என் இனிய தமிழ்க் கனவினை யாரால் கலைக்க முடியும். ஐயா, at last, கனவு காணும் உரிமையாவது தமிழனுக்கு இல்லையா?

வெளிநாடுகளிலிருந்து வெளிவரும் தமிழ்ச் சஞ்சிகைகளிற் சில

அக்கினிக்குஞ்சு

P.O. Box 470
Moorabbin
Victoria 3189
Australia.

பனிமலர்

BCM Polaris
London WC1N3XX
U.K

தூண்டில்

Sudasien Buro
Grosse Heim str 58
4600 Dortmund 1
F.R. Germany.

சக்தி

P.Boks 99
Oppsal 0619
Oslo 6
Norway.

மனிதம்

Zentrum (Z5)
Unterstützungsverein
Postfach 8542
3001 bern
Switzerland.

அலை ஓசை

109 Philip Lane
Tottenham
London N15 4JR
U.K

அக்கினி

Allen Str 17
7144 Asperg
W. Germany.

தேடல்

Opal
B.P. No 166
92805 Puteaux Cedex
France.

பள்ளம்

39 Rue De La Jonquire
75017 Paris
France.

ஓசை

5 Rue Hermal
75018 Paris

கண்

11 -13 Rue Des Filles Du Culvaire
75003 Paris
France.

அ. ஆ. இ

Postbus 8523
8905 K M Leeuwarden
Nederland.

புத்தக விமர்சனம்

கன்னிகாதானங்கள் (சிறுகதைகள்)
ஆசிரியர் : அருண் விஜயராணி
வேளியீடு: தமிழ்ப் புத்தகாவயம், சென்னை
விலை : 5 டொலர்கள்

பல்வேறு காலகட்டங்களில் எழுதிய பன்னிரண்டு சிறுகதைகளை உள்ளடக்கிய தொகுப்பு இது. இக் கதைகளைப்பற்றிய மிகவும் விரிவான விமர்சனம் ஒன்று இடவசதியின்மை கருதி தவிர்க்கப்படுகிறது.

சமூகப் பிரச்சனைகளை - கொடுமைகளை - பொதுமைப் படுத்தப்பட்ட பாத்திரங்களுக்கூடாகக் கையாள முயன்ற கதைகளைக் கூற வேண்டுமென்றால்; ஏணி, மனிதாபிமானங்கள் மானம் போகின்றன, வாழாவெட்டி, எத்தனை காலம்தான்... என்ற கதைகளைக் குறிப்பிடலாம். முற்றிலும் வேறுபட்டதும், வெற்றிபெற்றதுமான சிறுகதை 'எத்தனை காலம்தான்'. இதைப்பற்றிய விரிவான விமர்சனத்தை இன்னொரு சந்தர்ப்பத்தில் செய்யலாம்.

பொருளியல் உலகத்தை இறுதியில் புரிந்துகொண்ட, தொழிலில் இலட்சிய வேட்கை கொண்ட ஆசிரியர் சீவரடணத்தின் கதையோ, பெரிய மனிதர்களின் 'மனிதாபிமானக் கிளப்பின் போலி வேஷங்களோ, வாழாவெட்டி' தனது பாணியில் கூறும் சீதனப்பிரச்சனையோ அவைகளின் நோக்கங்களில் வெற்றிபெறத் தவறிவிட்டன - ஏதோ சொல்லப்படுகின்றன!.

கதைக் கருவின் பகைப்புலங்களை முழுமையாகக் கொண்டுவரத் தவறியமை, பாத்திரங்களின் குணவியல்பு பற்றிய ஆழமான ஆய்வின்மை, கதை கூறும் முறையில் கையாண்ட உத்திமுறைகள் (தமிழ்ச் சினிமாப் பாணித் திருப்பங்கள்), கற்பனையில் யதார்த்தப் பண்பின் வரட்சி... இவைகள் தோல்விக் கான சில காரணங்களே! இந்தக் காரணங்கள் பொதுவாக ஏனைய கதைகளுக்கும் பொருந்தும்.

தொகுப்பில் உள்ள ஏனைய கதைகள் பெரும்பாலும் விதிவிலக்கான பாத்திரங்களையே அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளன. இவற்றைப் பற்றிக் கூறுவதற்குப் பெருமளவில் ஒன்றும் இல்லை. ஆனால், சிந்திப்பதற்காக இரண்டு விஷயங்களை இங்கே குறிப்பிட்டாக வேண்டும்.

ஒன்று. கல்யாண எழுத்துக்குப் பிறகு இருவரும் சந்தித்துப் பழகுவது எமது தமிழ்ச் சமுதாயத்தில் இன்று அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஒரு சாதாரண விஷயம் மட்டுமல்ல, இதனால் ஏற்படும் 'பாரதாரமான' விளைவுகளால் நடாத்தப்படும் அவசரக் கல்யாணங்களோ பல. இந்த 90களில், இதனைப் போய் அதுவும் வண்டனில் பார்த்துவிட்டு இராமநாதன் வாயடைத்து ஆச்சரியமாக நின்றதுதான் அதிசயமாக இருக்கின்றது. சரி இதனை அவருடைய குணாதிசயத்தினால் நியாயப் படுத்திக் கொண்டாலும், இதற்காகப் போய்த் தன்னுடைய மகளைத் தான் தெத்தம் பண்ணிக்கொடுக்காமல், அதனைக் கண்கவங்கப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தது பொருத்தமற்றது. இது தமிழ்ச் சினிமாவுக்கே பொருந்தும்.

இரண்டு. 'பாணு'வுக்கு ஏற்பட்ட விசித்திரமான - வக்கிரமான ஆசைக்கு ('மொட்டாக டிரஸ் பண்ணிக் கொண்டு...அடிக்கடி என்னை டான்ஸ் என்றும்...பாட்டி என்றும் அழைத்துக்கொண்டு போகிறவராக...ஸ்டைலாக ஒரு கையில் சிகர்ட்டும்...') விட்டுக் கொடுக்காத தகப்பன் உண்மையிலேயே ஒரு குற்றவாளிதானா? இப்படியான உரிமைகளுக்கா பெண்கள் குரல் கொடுக்க வேண்டும்? இது வேறு பெண் விடுதலை, பெண் உரிமை என்பன வேறு. தரம் கெட்ட - சீரழிந்த தமிழ்ச் சினிமா எமது வாழ்வில் - கவாசாரத்தில் ஏற்படுத்திய - ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கும் அளப்பரிய பாதிப்பின் விளைவுகளுள் ஒன்றுதான், 'பாணு'வின் விபரீத ஆசை.

இந்தத் தொகுப்பின் எழுத்தாளர் ஒரு பெண். அதுவும் இல்லறத்துக்குப் பிறகும் இலக்கிய உலகில் தீவிரமாகத் தன்னைத் தொடர்ந்தும் ஈடுபடுத்திக்கொண்டுவரும் இவர் நிச்சயமாகப் பாராட்டப்பட வேண்டியவர். எதிர்காலத்தில் இவரிடமிருந்து நல்ல இலக்கியங்களைத் தமிழ்ச் சமூகம் (குறிப்பாகப் பெண்கள் - பெண்விடுதலைக்காக) உரிமையுடன் எதிர்பார்ப்பதில் தவறிருக்க முடியாது.

- க. சிறீபாலன்

இலங்கை மாணவர் நம்பிக்கை நிதியம் - அவுஸ்திரேலியா

CEYLON STUDENT'S TRUST FUND - AUSTRALIA

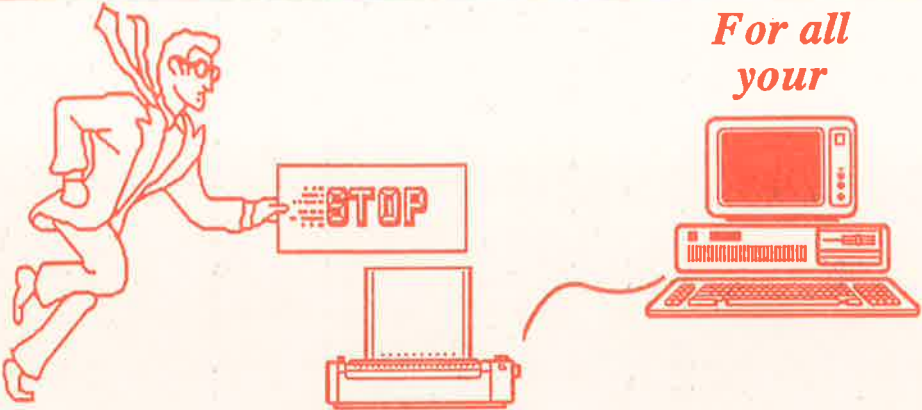
P.O. BOX - 317
BRUNSWICK
VICTORIA 3056
AUSTRALIA.

இலங்கையில் வட, கிழக்கு மாகாணங்களில் கடந்த காலங்களில் நிகழ்ந்த வன்செயல்களினால் பெற்றோரை, மூத்த சகோதரர்களை இழந்து அனாதைகளாக அல்லற்படும் மாணவர்களுக்கு உதவும் முகமாக அவுஸ்திரேலியாவில் கடந்த இரண்டு ஆண்டுகாலமாக இயங்கிவரும் இலங்கை மாணவர் நம்பிக்கை நிதியம் தொடர்பாக அறிந்திருப்பீர்கள்.

வன்செயல்களினால் பாதிப்புற்ற மாணவர்களின் கல்வித் தேவைகளுக்கு உதவுவதற்காகவே மேற்படி நம்பிக்கை நிதியம் புலமைப் பரிசில் திட்டம் ஒன்றை உருவாக்கியது. அம்மாணவர்களுக்கு உதவும் அன்பர்களை தெரிவு செய்து உதவிகளை நேரடியாகவே வழங்கி வருகிறது.

தற்போது வட, கிழக்கில் பல மாணவர்கள் இதனால் பயனடைந்து வருகின்றனர். இத்திட்டத்துக்கு உதவ விரும்பும் அன்பர்கள் செயலாளரை மேற்கண்ட முகவரியிலோ அல்லது 03 388 1083 என்ற தொலைபேசி இலக்கத்திலோ தொடர்பு கொண்டு மாணவர்களுக்கு உதவும் வழிமுறைகளை அறிந்து கொள்ளலாம்.

*For all
your*

PERSONAL COMPUTER SYSTEM

(Home or Business use)

**Complete with
Commercial, Educational & Games software**

**at the
BEST PRICE IN
MELBOURNE**

Please contact

**Monthly terms available for
approved customers**

Major Credit Cards accepted

LOGAN
SOFTWARE CONSULTANCY

6 Bonnie Court, Ferntree Gully Victoria 3156

(03) 752 2232

Established since 1985

KEP SERVICES

SUPER VGA COMPUTER SYSTEMS

79304
5, Cassien Bvd 3
Große Heimstr. 59
4600 Dortmund 1

includes

- 40 Mb Hard Disc (28 ms)
- 1.2 Mb Floppy D.D
- Serial/Parallel Ports
- 512K - 16 bits VGA Card
- Super VGA Colour Monitor

* KEP AT 286 - 16 MHz	* KEP AT 386 - 25MHz	* KEP AT 386 - 25C MHz
Landmark 21 MHz	Landmark 34 MHz	Landmark 34 MHz
1 Mb Ram	2Mb Ram	2Mb Ram
\$1695	\$2650	\$3190

KEP AT 386 - 25MHz, 2Mb Ram, Landmark 34, 1.44Mb 3.5" F.D, 1.2Mb 5.25" F.D, Serial/Parellel Ports, Compact case, 200 Watt P/S, 101 Key Board, 80Mb Hard Disk, 512K - 16 Bit VGA Card, VGA Colour Monitor

\$2895

Buy the above system and you will be entitled to a FREE mouse & cleaning kits

(For interest free installements please don't hesitate to call R.Sivanathan on 662 3290, 748 6915 or 749 3798)

KEP TRAVEL

Book your travel plans with KEP TRAVEL for the Christmas and New Year Holidays

We now accept all major Credit Cards for travel and Computer purchases

Freight
Freight Forwarding
(Air / Sea) Worldwide
Unaccompanied Baggage
(Exclusive Service for
Colombo Bound
Passengers)
(03) 748 6916

KEP SERVICES

Travel
The Reliable Travel Agency
Agents for Domestic & all International Airlines
Call our Friendly Consultants on:
City: (03) 662 3290, 11 Victoria St (Car Exhibition St) Fax: 663 2364
Suburb: (03) 748 6915, 2 Canberra Ave, Hoppers Crossing 3029
AH: 749 3798

Computer Sales &
Consultancy
For all your Needs
Hardware, Software
(Developments)
All PC Parts & Repairs
call (BH): 03-7486915
(AH): 03-749 3798